

ת"פ 1187/04/22 - מדינת ישראל נגד אתגר יונה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 1187-04-22 מדינת ישראל נ' יונה

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא דיאנה סלע

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

אתגר יונה

גזר דין

1. הנאשם, יליד 7/10/76, הורשע על יסוד הודייתו בעובדות כתב האישום, אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של ייצור, הכנה והפקה - עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: הפקודה), החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודה; החזקת כלים - לפי סעיף 10 רישא לפקודה, וגניבת חשמל - עבירה לפי סעיף 400 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין).

2. תמצית העובדות בכתב האישום המתוקן הן כדלהלן:

א. ביום 10/8/20 שכר הנאשם בית פרטי בכפר ורדים, המחולק לשתי יחידות; יחידת מגורים בקומת הקרקע, שבה התגוררו הוא ובני משפחתו, ויחידה נוספת בעלת כניסה נפרדת הבנויה על שתי קומות, אשר בה החזיק וגידל סמים מסוכנים מסוג קנבוס או קנביס (להלן: הקנביס), ממועד בלתי ידוע למאשימה עד ליום מעצרו ביום 14/3/22; זאת, שלא לשימוש עצמי, ללא היתר וללא רישיון מאת המנהל (להלן: הבית, יחידת המגורים, יחידת הגידול ותקופת השכירות, בהתאמה)

כן החזיק הנאשם ביחידת הגידול בציד ובכלים לצורך גידול הקנביס, לרבות 2 מזגנים ניידים, 8 מזגני קיר, 14 מאווררים, 13 בלוני גז, 13 מנורות, 27 שנאים, 8 מפוחים, 12 בתי מנורה, 9 פרוז'קטורים, מגרסה חשמלית מברזל, (כל המתואר

עמוד 1

בסעיף זה, להלן: הכלים).

ב. לצורך גידול הקנבים, נטל הנאשם וצרך חשמל במזיד ובמרמה באמצעות חיבור ישיר של יחידת הגידול למתקני חברת החשמל, שלא דרך מונה החשמל, באופן שעקף את החיבור התקני של חברת החשמל, וזאת בעלות כוללת שאינה ידועה במדויק למאשימה ומבלי שיהיה זכאי לכך.

ג. כך, בתאריך 14/3/22, גידל הנאשם והחזיק ביחידת הגידול כ- 120 שתילי קנבים במשקל של 40.64 ק"ג נטו. נוסף על השתילים, נתפסו במקום תוצרי גידול הקנבים מסוג תפרחת קנבים במשקל של 27.7 ק"ג וחלקי צמח קנבים נוספים במשקל של 45.08 ק"ג נטו, כך שהמשקל הכולל של הסם שנתפס עומד על 113.42 ק"ג נטו. כל זאת, שלא לשימוש עצמי, ללא היתר וללא רישיון.

ד. במעשיו המתוארים לעיל, גידל הנאשם סם מסוכן מסוג קנבים בכמות שאינה פחותה ממשקל של 113.42 ק"ג; החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג קנבים במשקל האמור שלא לצריכה עצמית, ללא היתר וללא רישיון מאת המנהל; החזיק ברשותו כלים המשמשים להכנת ולגידול סם מסוכן, שלא לצריכתו העצמית, ללא היתר וללא רישיון מאת המנהל; ונטל וצרך חשמל במזיד ובמרמה ומבלי שהיה זכאי לו.

3. הסדר הטיעון

בתאריך 11/7/22, בטרם הוחל בשמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבמסגרתו חזר בו הנאשם מכפירתו, כתב האישום תוקן והנאשם הודה והורשע בעבירות שיוחסו לו, כמפורט לעיל.

הצדדים הגיעו להסכמה דיונית, שלפיה במסגרת הטיעון לעונש תבקש ההגנה לטעון ולהוכיח כי 45.08 ק"ג מתוך הקנבים שנתפסו הם גזם שלא נועד לשימוש והיה מעורבב בפסולת אחרת שאינה אורגנית; הובהר כי ההגנה אינה כופרת בכך שלפי פקודת הסמים המסוכנים ופסיקת בית המשפט העליון, כל חלקי הצמח נכללים במסגרת המשקל שנתפס, אלא שלטענתה יש מקום להקל בעונשו של הנאשם בשל הנסיבות הנטענות על ידה. המאשימה - המתנגדת לגופם של טיעוני ההגנה - לא התנגדה לכך שההגנה תטען טיעוניה או תביא ראיותיה בנדון, מבלי שיש בכך משום הסכמה או ויתור

על טענתה הנחרצת כי מדובר ב- 113.42 ק"ג סם קנביס לכל דבר וענין.

בהעדר הסכמה לעניין העונש, הטיעון לעונש היה חופשי, לאחר שהתקבל תסקיר של שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

ראיות לעונש

4. גיליון האישום הפלילי שהוגש מלמד כי לנאשם 3 הרשעות קודמות; הרשעה משנת 2009 בגין יצוא, יבוא, מסחר והספקה של סמים מסוכנים, שבגינה נידון בבית משפט השלום בתל אביב למאסר לריצוי בעבודות שירות לצד עונשים נלווים; הרשעה משנת 2012, בגין שיבוש מהלכי משפט וקשירת קשר לפשע, שבגין נדון בבית משפט השלום בחדרה למאסר לריצוי בעבודות שירות לצד עונשים נלווים, והרשעה משנת 2019 בגין איומים, שבגינה נידון בבית משפט השלום בחיפה למאסר מותנה ולהתחייבות.

5. תסקיר שירות המבחן מיום 15/11/22

שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים, שבמהלכם ימשיך השתתפותו בתכנית טיפולית שבה השתלב, ולצד זאת להטיל עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ומאסר מותנה מתריע. שירות המבחן העריך כי המשך שילובו של הנאשם בהליך טיפולי יפחית את הסיכון הנשקף ממנו לביצוע עבירות דומות בעתיד.

א. קצינת המבחן סקרה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, בן 46, נשוי ואב לשלושה ילדים, אשר התגורר עם משפחתו בכפר ורדים, וכיום שוהה במעצר בית בבית אביו בטירת הכרמל. לנאשם 5 אחאים, אמו נפטרה ואביו סובל ממחלת ריאות כרונית ומשתמש בבלון חמצן. הנאשם מסר כי נשר מבית הספר לאחר 8 שנות לימוד; בגיל 16 יצא ביוזמתו למגורים עצמאיים וניהל אורח חיים של נוער שוליים, שכלל שימוש בסמים, היעדר יציבות במגורים, ניתוק ממסגרת חינוכית כלשהי או מגורמים פיקוחיים שיכלו להציב עבורו גבולות; בעקבות תאונות דרכים שאירעו לו ולחבריו סבל מקשיים רגשיים, התדרדר תפקודית, ואף ניתק את קשריו עם בני משפחתו; לדבריו, פנה לבדיקה פסיכיאטרית וטופל תרופתית, אך לא הציג אישורים לכך. הוא התגייס לצבא, נכלא לחצי שנה בגין עריקות, אך לאחר מכן השלים שירות מלא בבסיס צבאי בטירת הכרמל.

הנאשם מסר כי מאז היותו בן 17 ובמשך מרבית חייו הבוגרים, עבד בתחום "חיי הלילה", היה בעבר הבעלים של מספר מועדונים ופאבים, והשתמש בסמים ובאלכוהול. לאחר שהכיר את אשתו לפני כ- 12 שנה פרש מעסק המועדונים הם עברו למושב מנחמיה שבצפון, והוא עבד בתחום הייבוא והמכירה של משקאות אלכוהוליים.

עוד מסר כי בעקבות משבר הקורונה הורע מצבה הכלכלי של המשפחה, הוא צבר חובות ואחד מעסקיו נסגר; הוא הגיע להסדר של חובותיו, אך צו הכינוס שניתן בעניינו בוטל בעקבות מעורבותו בעבירות הנדונות. כיום, הורע מצב המשפחה עקב מעצרו, והם נעזרים בבני משפחותיהם. כיום יש קרע בזוגיותו עקב ההשלכות של מעורבותו בביצוע העבירות הנדונות; אשתו, אשר אינה עובדת, נאלצה לעזוב לאחרונה את לימודיה האקדמיים על רקע ההתדרדרות במצבם

הכלכלי, ומתגוררת עם שלושת ילדיהם במעלות.

הנאשם מסר כי הוא סובל מבעיה מהפרעה בקצב הלב, מטופל תרופתית, ואושפז בעבר במחלקה לטיפול נמרץ למשך מספר חודשים, אך לא הציג אישורים לכך; הוא אף סובל מקשיי שינה מתמשכים, מאז פטירתה הפתאומית של אמו, שהייתה טראומטית עבורו, ובעקבות אירועים משבריים נוספים מעברו, וממתין לתור לבדיקה פסיכיאטרית.

ב. אשר להיסטוריה העבריינית של הנאשם, קצינת המבחן התייחסה להרשעותיו של הנאשם, כמפורט לעיל; לעניין העבירות בתיק הנדון, ציינה כי הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, אך שלל כוונות לסחר, וטען כי ביצע את העבירות מתוך כוונה לגדל סמים לשימוש העצמי, במטרה לחסוך בהוצאות עבור רכישת הסמים מעבריינים; לדבריו, נהג לצרוך קנביס באופן קבוע, כשבשנים האחרונות התמתן השימוש והיווה עבורו אמצעי לוויסות רגשי והרגעה בעת משבר. עוד לדבריו, גידל את הסמים בהסתר, על דעת עצמו, על סמך מידע שאסף מהאינטרנט; לגידול היה רווח משני עבורו, משחווה הנאה מהטיפול בשתילים וכאמצעי לברירה מהתמודדות עם קשיים ביחסיו עם אשתו; בשלב מסוים איבד שליטה והתוצרת הייתה גדולה מכפי שתכנן, אם כי הכמות שהפיק קטנה מכפי שמתואר בכתב האישום המתוקן, אשר כלל גם את משקל הפסולת שנוצרה.

לדבריו, בזמנו לא ראה בשימוש ובגידול סמים לשם שימוש העצמי פגיעה באחרים, ושלל עבריינות בתחומים אחרים, אך כיום הוא מבין שמעשיו השפיעו לרעה גם על תפקודו הכללי וגם על הגעתו לכדי מצבי סיכון ולביצוע עבירות הסמים שבהן הורשע, וכי התנהלותו פגעה באופן ניכר גם בקרובים אליו, כמפורט לעיל; משפחתו נותקה מרשת החשמל למשך מספר חודשים, ואשתו נאלצת להתמודד עם גידול ילדיהם בכוחות עצמה; לכן, הוא מתחרט על מעשיו ומעוניין להימנע בעתיד משימוש בסמים ומביצוע עבירות נוספות. משכך, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מגלה הבנה לחומרת העבירות שביצע, מכיר בנזקים שהסבו מעשיו לו ולאחרים, מביע חרטה כנה על מעשיו, ומבטא מוטיבציה לערוך שינוי באורחות חייו, שמקורה בהתבוננות עצמית וביקורתית על התנהלותו ומעשיו.

ג. במסגרת אבחון שערך השירות לנאשם בהליך המעצר, התרשם מסיכון לרצידיביזם, והמליץ להעמידו בצו פיקוח למשך חצי שנה, לצורך הפנייתו לאבחון במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות שבטירת הכרמל (להלן: היחידה). בתאריך 14/11/22 דיווחו גורמי הטיפול ביחידה שהנאשם החל בקשר עם שירותם בחודש אוגוסט 2022, לרבות במסגרת פגישות פרטניות, השתתפות בקבוצה וביצוע בדיקות שתן; הנאשם גילה יכולת לשיתוף פעולה, הגיע בזמן לפגישות ומסר בדיקות שתן נקיות; במהלך חודש אוקטובר נעדר מהמסגרת למשך מספר שבועות, לדבריו, לאור מחלה; מאז, חידש את הקשר עם היחידה וחזר לתפקוד תקין בטיפול; הם התרשמו כי הוא הצליח לשתף בכנות ובפתיחות ביחס לנסיבות חייו, לדפוסי התנהלותו ושימוש בסמים, ויש לו מסוגלות לעבור תהליך משמעותי בטיפול. משכך הומלץ לשלבו בטיפול למשך תקופה משמעותית, כדי לסייע לו בעיבוד חוויות חייו וברכישת כלים להתמודדות עם קונפליקטים ומצבי סיכון. כן התרשמו כי ההליך המשפטי הנדון מהווה עבורו גורם לחץ משמעותי וכי הוא נרתע מפני עונש של מאסר. הנאשם מצדו הביע שביעות רצון מהקשר הטיפולי עם עו"ס היחידה, תיאר את התובנות שפיתח בעקבותיו, והביע מוטיבציה להמשך התהליך לשם סיוע בשמירה על ניקיון מסמים והמשך העבודה הטיפולית.

ד. הערכת הסיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד אל מול סיכויי השיקום של הנאשם - במסגרת גורמי הסיכון צוין כי אף

שהנאשם התמיד בתחום התעסוקה, הוא מתקשה להתמיד במסגרות החיים האחרות, לרבות ביחסיו הבין אישיים והזוגיים; שירות המבחן התרשם כי הוא מתקשה בוויסות דחפיו ומקיומם של דפוסי התנהגות עברייניים, כעולה מהשימוש המתמשך בחומרים ממכרים, ומהתנהלותו בביצוע העבירות שבהן הורשע, חרף עונשים שהושתו עליו במסגרת הרשעותיו הקודמות. אשר לגורמי הסיכוי לשיקום, השירות התרשם כי לנאשם יש מיקוד שליטה פנימי, הוא נוטל אחריות לעבירות שביצע, להתנהלותו ולמצבו, מסוגל לבטא אמפתיה ואמון כלפי האחר, מביע חרטה, הצליח ליצור קשר משמעותי במסגרת היחידה, ומגלה מוטיבציה פנימית, פתיחות ומוכנות לעבודה עצמית שיקומית במסגרת הקשר הטיפולי, כדי להימנע מחזרה על ביצוע עבירות דומות ומשימוש בסמים. בשקלול גורמי הסיכון אל מול גורמי הסיכוי, העריך השירות כי המשך שילובו של הנאשם בטיפול בתחום ההתמכרויות, יאפשר לו המשך עבודה טיפולית על דפוסי התמכרותו וביצוע עבירות מתחום הסמים, ויפחית את הסיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד.

ה. לסיכום, נוכח כל האמור לעיל המליץ השירות להעדיף את הפן השיקומי בעניינו של הנאשם, ולהטיל עליו צו מבחן, ענישה מוחשית בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה מרתיע; עקב מצוקתו הכלכלית, המליץ על הטלת התחייבות כספית ולא על קנס.

ראיות ההגנה לעונש

6. חוות דעת של מומחה בתחום הקנביס

ההגנה הגישה לבית המשפט חוות דעת של מר זפרן גלעד זאב, מומחה בתחום הקנאבוס (נ/1; להלן: זפרן), שבמסגרתה חיווה דעתו זפרן ביחס ליחידת הגידול, והשווה בין המאפיינים ופוטנציאל התפוקה בה מול שתי דירות גידול נוספות, שנתוניהן הובאו לבדיקתו.

בפתח חוות דעתו פירט זפרן את תהליך הגידול, העיבוד והמיצוי של הקנביס על שלביו השונים, לרבות מסלולי השיווק האפשריים בשוק הישראלי. בסעיף 10 לחוות דעתו התייחס זפרן לחלק הקנביס המיועד להשמדה (להלן: קמ"ל) בקבעו, כדלהלן: "... החלק הפוטנטי ביותר בצמח הקנביס הוא הינו התפוחית (יכול להגיע ל- 30% חומר פעיל), לכן מגדלים רק את צמחי הנקבה. שאר חלקי הצמח מיועדים להשמדה כיוון שרמת הפוטנטיות שלהם מאוד נמוכה. בשורשי הצמח ניתן למצוא 0-0.03% חומר פעיל. (ב) ענפי הצמח ניתן למצוא 0.0005-0.3% חומר פעיל. בעלי הצמח ניתן למצוא 1-2% חומר פעיל".

כן פירט זפרן את הממצאים אליהם הגיע ביחס לדירת הגידול הנדונה, זאת על יסוד צילומים וסרטון המתעדים את דירת הגידול, וכן דו"ח מסכם חקירת מז"פ ולוח תצלומים, אשר צורפו כולם כנספחים לחוות דעתו (עמ' 5-6 לחוות הדעת). אשר ל"ערימות ושאריות של חלקי צמח הקנביס שנמצאו בדירה" קבע זפרן ממצאים כדלהלן: "... בתמונות DSC_4231 - 4238_DSC, 4244 - 4225_DSC ניתן לראות את השאריות שאינם פרחים, המונחים בכמה ערימות. בתמונה DSC_4242 ניתן לראות שלוש ערימות של חלקי צמח אשר רמת הפוטנטיות שלהם מאוד נמוכה, כמו כן ניתן לראות חלקים של רשתות הדליה מפלסטיק. בתמונה DSC_4240 ניתן לראות את השק של מכונת הטרימינג, ואת השאריות שנשארו לאחר ניקוי התפוחית..."

בפרק "סיכום ומסקנות" נקבע בין השאר: "מדובר בבית מגורים שחלקו הוסב לגידול צמח הקנביס, ניתן לראות כי בחדרים נמצא ציוד והשקיה ובחללים סגורים (indoor), מכתב האישום עולה כי מיוחס לנאשם גידול של כ- 120 עציצים. ניתן לראות שהצמחים עברו טיפול וגזום עלים וענפים בחלקו התחתון של הצמח, וכי החלקים שנקצרו (תמונה DSC-4183) היו בשלבי הבשלה מתקדמים וכלל הנראה נשארו להם ימים בודדים אם בכלל עד הקציר, צמחים אלו ומה שנמצא בחדר הייבוש (תמונה DSC-4211) הם בעלי הפוטנטיות הגבוהה.

במקום נמצא גזם של שאריות שאינם תפרחות המונחים בערימות כאמור בסעיף 10 בחוות הדעת אשר בדרך כלל מיועד להשמדה (הנקרא קמ"ל), בשל העדר יכולת לספק חומר פעיל למעט כמות מזערית ביותר, כמפורט בסעיף 10. כמו כן מרשימת הציוד שנתפסה (כתב האישום) עולה כי אין במקום את הציוד הדרוש על מנת למצות את הגזם שברובו חסר פוטנטיות, ובנוסף אופן החזקתו מוביל למסקנה כי אינו מיועד למיצוי.

משהתבקש כאמור על ידי ההגנה לערוך השוואה בין דירת הגידול הנדונה לשתי דירות אחרות, קבע כדלהלן: "בתיק פלא 879451/20 (תורג'מן) - נמצאו בדירה 145 שתילי קנביס במשקל 39.8 ק"ג. בסרטון שהועבר לרשותי, נראה כי הצמחים עברו את שלב ההבשלה, בשניה 41 לסרטון ניתן לראות בבירור צמחים אשר עברו גזום בחלקו התחתון של הצמח, כמו כן ניתן לראות צמחים עם תפרחת וצמחים ללא תפרחת. לציין, כי על פי החומרים שהועברו לי במקום לא נמצא גזם. לדירה זו היו מאפייני גידול דומים לאלו שנמצאו בתיק דנן, לרבות כמות השתילים (145 שתילים בתיק זה לעומת 120 שתילים בתיק נשוא חוות הדעת) מכאן שניתן להעריך כי פוטנציאל התפוקה משתי הדירות הללו דומה.

בתיק פלא 234555/21 (גוסין) - נמצאו בדירה 343 שתילי קנביס במשקל 38.75 ק"ג.... ניתן לראות שתילים בשלבים שונים, ייחורים, צמחים בשלב ווגטטיבי, צמחי אם, צמחים בשלב הבשלה מתקדם שעברו גזום בחלק התחתון. פוטנציאל התפוקה מדירה זו יכול להיות גבוה בהרבה משתי הדירות האחרות (יונה ותורג'מן) בהנחה כי השתילים היו מגיעים לשלב הקציר וזאת בשל כמות השתילים".

7. עדותו של זפרן בבית המשפט

בפתח חקירתו הנגדית, מסר זפרן כי עבד במשך כחצי שנה בחברת "קאנוניק", שבבעלותה של חברת אבוג'ן, חברה ציבורית המתמחה במחקר ופיתוח בתחום הקנביס; הוא פוטר מעבודתו יחד עם שני עובדים בכירים אחרים, ללא קשר לוותק מקצועי, בשל קיצוצים על רקע רווחיות נמוכה והחלטה ארגונית לעבוד למכירת קנביס רפואי. לדבריו, הידע שלו בנוגע לעולם העברייני הוא "מאוד מאוד נמוך. אין לי ניסיון עם העולם העברייני... לא התעסקתי אף פעם בעולם הפלילי". כמו כן השיב כי אינו יודע אם מטרות החברה בה עבד והמחקרים עליהם היא מתבססת תואמים את העולם העברייני. זפרן אישר כי מטרת החברה היא להביא מוצר איכותי ללקוח, בהבהירו כי יש כמה רמות של איכויות "יש כמה סוגים של קנביס, והאיכות יכולה להיות מבחינת טעם וריח וגם מבחינת השפעה", אולם לא ידע להשיב באיזה איכות מתמקדים עבריינים שמגדלים קנביס במעבדות. (עמ' 10 לפרוט' ש' 21- עמ' 11, ש' 23).

משהתבקש להסביר למה הכוונה "פוטנטיות נמוכה" בסעיף 10 לחוות דעתו השיב, כי הקנביס הנראה בחלק מהתמונות שקיבל "אינו משתלם לשימוש... בחלקים מסוימים בצמח עצמו יש חומר פעיל מאוד נמוך, אני מדבר על הגזם, וזה אומר שהוא לא משהו שמשתמשים בו בעולם הרפואי".

משנשאל על סמך מה קבע בחוות דעתו כי חלק מהכמות שנתפסה בתיק הנדון מיועדת להשמדה, השיב כי "בהסתמך על התמונות שהוצגו לי ואני מפנה לתמונות (העד מעיין בתמונות מתיק מז"פ שהוגש על ידי ההגנה; מדובר על תמונות 4227, 4229, 4230, 4239, 4240, 4241, 4242, 4243). דבר ראשון אני רואה בתמונות ענפים וחלקי הדליה, הפלסטיקים שמעורבבים ביחד עם הכל. זה ערום בערימות. יש אפילו עובש מסביב אז אני מניח שגם בפנים זה הופך לאיזה עיסת עובש. זה אני מכיר מעולם רפואי שמשלמים לאנשים לחברות לבוא לקחת את זה כדי להשמיד את זה. העלויות של קמ"ל קנבים להשמדה בעולם הרפואי הן מאוד גבוהות. החברות נפטרות מכל הדבר הזה". אולם בכל הנוגע לעבריינים השיב כי הוא אינו יודע האם הם גם נפטרים משאריות אלו, כפי שעושות החברות שפועלות באופן חוקי (עמ' 12, ש' 11-1). משנאמר לזפרן כי את העבריינים פחות מעניינת האיכות, אלא יותר הרווח הסופי, ולכן קיימת תופעה שעבריינים מערבבים את החומר הפעיל שהוא הסם עם חומרים נוספים, ובסופו של דבר מקבלים כמות גדולה יותר של סמים, ששווה יותר מבחינה כספית, חזר ואמר "אני לא יודע מה עבריינים עושים. זה משהו שאי אפשר לעשן אותו". משנשאל לגבי ידיעתו על אפשרות לערבב את הגזם הנטען בלי הדליה עם החלק הטוב של הצמח מבחינת החומר הפעיל, ולקבל סם פחות איכותי אך שמיש, השיב "גם חול אפשר לערבב. אני לא יודע איך עבריינים פועלים". בסוף חקירתו הנגדית אישר זפרן כי חוות דעתו אינה מתייחסת לאופן פעילותם של העבריינים, בהעדר ידיעה, הוא אינו יודע כיצד עבריינים משמידים את הסמים וכי הוא "מתייחס רק לידע שלי בתחום הרפואי... (עמ' 13, ש' 11 - 24).

בחקירה חוזרת אישר זפרן כי גם כיום זורקים את הקמ"ל, עמד על קביעותיו בס' 9 ו-10 לחוות דעתו לעניין החומר השמיש בהתייחס לחומר הפעיל, וכי שורשי הצמח, ענפי הצמח ועלי הצמח הם חלק מהגזם, בהסבירו כי השורשים באים בדרך כלל עם אדמה, כי בעולם הרפואי הם נשארים באדמה, ובדרך כלל גורסים אותם ומוכרים לאנשים שרוצים אדמה איכותית; בענפי הצמח יש חומר פעיל "ממש זעיר", בעלי הצמח יש יותר חומר פעיל, אך גם העלים הם חלק מהקמ"ל. עם זאת אישר כי 2% מהחומר הפעיל מהווים סדר גודל של 10 עד 20% מהחומר הפעיל במוצר הרפואי המשווק, והבהיר כי הוא מכיר את פקודת הסמים המסוכנים ויודע "שכל חלקי הצמח נחשבים מסוכנים בלי קשר לברוטו ונטו וטרה" (עמ' 14, ש' 12-15).

8. אחיו הגדול של הנאשם, מר דורון יונה, מהנדס בניין במקצועו, סיפר על משפחתם שמנתה 8 נפשות, והייתה "די משפחה נורמטיבית"; אביהם עבד שנים רבות בתעשייה הצבאית ואמם ז"ל, שנפטרה במפתיע "לפני 10 וחצי שנים", שמרה וגוננה על המשפחה. לנאשם היו "טיפה בעיות"; הוא נהג להתבודד, סבל מבעיות נפשיות ולא היה לו קל. לנאשם היה קשר חזק עם האם, שעזרה לו המון, ומותה השפיע עליו מאוד. לדבריו, כאשר הנאשם חווה קשיים רגשיים נהג להשתמש בסמים. בסופו של דבר הנאשם הצליח להשתקם, התחתן, נולדו לו שלושה ילדים ומצבו היה טוב, אך בעקבות התפרצות הקורונה נקלע למשבר כלכלי, בעטיו גם למשבר נפשי. הוא חזר לשימוש בסמים ולהתדרדרות שבה היה נתון בעת ביצוע העבירות. "בגדול חשוב לי לציין שבית המשפט יבין שאנחנו רחוקים מעולם הפשע, עולם הפשע הוא זר לנו הוא לא קשור אלינו בכלל למשפחה. כן הייתי רוצה שבית המשפט ייקח את הנושא הזה בחשבון". עוד ביקש להתחשב בכך שאביהם בן ה-78, סובל ממחלת COPD, מצבו קשה, ועובר למעצרו הנאשם - שהיה עצמאי - הוא שעזר יותר מכל לאביו, ליווה אותו לטיפולים רפואיים, ועזר לו בקניות ובבישולים. כך גם כיום בעת שהותו בבית האב. (עמ' 14 לפרוט', ש' 1- עמ' 15, ש' 11).

בחקירה נגדית אישר האח כי הנאשם נקלע לקשיים כלכליים לפני ביצוע העבירות הנדונות דידן; לדבריו, לפני

פרוץ נגיף הקורונה עסק הנאשם כמה שנים ביבוא של משקאות אלכוהוליים ומכירתם, בהמשך פתח חנות משקאות, אך זו נסגרה בעקבות הקורונה; משנשאל אם הוא יודע מתי ביצע הנאשם את העבירה השיב "לפני שנה וחצי שנתיים בערך", זאת על אף שבכתב האישום צוין כי מדובר בעבירות שבוצעו בראשית שנה זו (עמ' 15, ש' 15-20).

9. ההגנה הגישה אסופה של מסמכים ובכללם מסמכים רפואיים בעניינו של הנאשם (נ/2), כדלהלן:

א. סיכום אשפוז שנערך על ידי המערך הקרדיולוגי במרכז רפואי כרמל ואינו נושא תאריך, שממנו עולה כי הנאשם אושפז בין התאריכים 17-19/1/19, וכי התקבל למחלקה "... להמשך טיפול והערכה בעקבות אירוע של פלפיטציות בחזה מלווה בחולשה כללית, חום גבוה צמרמורות וכאבי שרירים (תסמיני שפעת) ביממה טרם קבלתו". לאחר בדיקות שנערכו לו אובחן כסובל ממיוקרדיטיס (דלקת בשריר הלב), הוחל בטיפול על ידי נוגדי דלקת כולל אספירין וקולכיצין, וכי מצבו הוטב. כן צוין כי "היות שמדובר באירוע ראשון של AFIB אשר יוחס לקרדיטיס כתוצאה משפעת, הוחלט כי בשלב זה לא יוחל טיפול בנוגדי קרישה או טיפול אנטיארטמי. החולה ישוחרר עם המלצה להמשך מעקב וניטור קרדיולוג מטפל בקהילה".

ב. מסמכים רפואיים מתאריכים 15/3/19 ו- 27/9/19, שנערכו על ידי ד"ר בעז בנארי, מומחה למחלות לב ב"מדיקל סיטי", שבמסגרתם תואר מצבו הרפואי של הנאשם, הבדיקות שנערכו לו, הטיפול התרופתי שהוא מקבל. עוד עולה כי נכון ליום 27/9/19 הודגם "שיפור משמעותי" בפלפיטציות שמהן הוא סובל, כי "מצבו הקרדיאלי טוב ויציב", והומלץ על המשך הטיפול התרופתי אותו נוטל הנאשם.

ג. העתק של הפניה מיום 26/5/19 שנערך על ידי ד"ר יאסין נאג'ד, רופא כירורג -אורתופד, שבמסגרתה הופנה הנאשם לבדיקת "MRI מפרקי גף עליון...", בעקבות דיווחו על חבלה בברך שמאל בזמן עבודתו, ו"חשד לקרע במיניסקוס חיצוני וציסטה ע"ש בייקר".

ד. העתק של הפניה למומחה פסיכיאטרי שהוצאה ביום 13/9/22 על ידי הרופא המטפל שלו בקופת חולים.

ה. העתק של תעודת חוגר בשירות מילואים בצה"ל על שם הנאשם, וכן העתק של תעודת התאגדות חברה שהונפקה על ידי משרד המשפטים - רשות התאגידים, שלפיה ביום 18/6/17 התאגדה ונרשמה חברת "ש.ב. משקאות בינלאומי בע"מ", כחברה בערבון מוגבל.

ו. "דו"ח תיקים לחייב מרוכז" מלשכת ההוצל"פ מיום 23/10/19, שממנו עולה כי חובו העדכני של הנאשם נכון למועד זה עמד על 1,413,310.72 ₪; זאת בגין 33 תיקי הוצאה לפועל התלויים ועומדים נגדו.

ז. מסמכים מתיק חדלות פירעון אשר התנהל כנגד הנאשם בבית משפט השלום, שמהן עולה כי הנאמן עתר להורות על ביטולו של הליך פשיטת הרגל, עקב ההליך הפלילי התלוי ועומד נגד הנאשם והשלכותיו על יכולת השתכרותו של הנאשם, בקשה שלא התנגד הנאשם. יצוין, כי משהתנגדה ב"כ המאשימה במעמד הדיון להגשתם של מסמכים מתיק חדלות הפירעון, מבלי שיתאפשר לבית המשפט לעיין בכל התיק, הודיע ב"כ הנאשם כי אין לו התנגדות כי בית המשפט יעיין בתיק, באשרו כי תיק זה (6164-02-20) נפתח עוד לפני פרוץ נגיף הקורונה (עמ' 15, ש' 31-23 לפרוט'). אין חולק - כפי שגם עולה מתיק חדלות הפירעון - כי ביום 14/6/22 ניתן פסק דין שבמסגרתו בוטל צו פתיחת ההליכים נגד הנאשם, ובוטלו כל המגבלות שהוטלו מכוחו (למעט צו עיכוב יציאתו מן הארץ, שנותר בתוקפו למשך 90 ימים נוספים).

ח. מכתב מיום 6/11/22 מאת ד"ר יוחאי אדיר מומחה ברפואה פנימית, מנהל מכון ריאות מרכז רפואי כרמל אל הרופא המטפל באבי הנאשם, שבמסגרתו פורט מצבו הרפואי של האב הסובל ממחלה ריאתית קשה, הבדיקות השונות שנערכו לו והטיפולים שקיבל במהלך השנים 2014-2022.

טיעוני הצדדים לעונש

10. טיעוני המאשימה

המאשימה עתרה להשית על הנאשם מאסר בפועל המצוי ברף הבינוני תחתון של מתחם העונש ההולם את מעשיו, הנע לשיטתה בטווח שבין 36 ל- 56 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי וקנס משמעותי ומרתיע.

כן עתרה לחלט לטובת אוצר המדינה את הכלים והציוד המפורטים בכתב האישום המתוקן, אשר שימשו או נועדו לשמש את הנאשם לביצוע העבירות, ובכללם גם את רכבו של הנאשם.

א. בחזרה על עובדות כתב האישום המתוקן, הדגישה ב"כ המאשימה את חומרתן של עבירות הסמים, נזקיהן הקשים וארוכי הטווח לחברה וליחידים הנחשפים להם, והצורך להילחם בהן, באמצעות ענישה מחמירה מאחורי סורג ובריח, תוך מתן דגש לשיקולי הרתעה, גמול ומניעה. היא ציינה כי פגיעתן הקשה נעה במעגלים נרחבים, המשתמשים בסמים, סביבתם המשפחתית והחברתית, ומעגל הנפגעים כתוצאה מביצוע עבירות על רקע הצורך בהשגתם. לטענתה, משמדובר בעבירות הקשות לחשיפה, יש להשית ענישה שתרתיע עבריינים פוטנציאליים מלבצען, שכן הפיתוי לעברן הוא גדול, בעוד שהסיכוי לתפוס את מבצעייהן הוא קטן. בהפנותה לפסיקה, הדגישה כי בתי המשפט הביעו פעמים רבות דעתם בדבר חומרת עבירות הסמים והצורך בהטלת ענישה מרתיעה כחלק מהמאבק בעבירות אלו.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירות שביצע הנאשם הם בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור, והצורך למנוע פגיעה ונזקים, הנובעים מהתופעה הקשה של ההתמכרות לסמים. הנזק לציבור הוא גם רכושי, בגין מעשי העבירה הנלווים הנובעים מהצורך לממן את ההתמכרות לסמים.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות, ציינה לחומרה כי אין מדובר באירוע ספונטני ומקרי, אלא במעשים מתוכננים מראש, שכן הנאשם ייעד חלק מהדירה בה התגורר עם משפחתו להקמת המעבדה, הצטייד בכלים רבים לשם הקמתה, וגידל סמים

בכמות גדולה למדי; הנאשם ביצע את העבירות לבדו, והוא האחראי המלא והבלעדי למעשיו. אמנם בפועל לא נגרם נזק ממעשיו של הנאשם, משנתפס לפני שהספיק להעביר את הסמים לידי אחרים, אך פוטנציאל הנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירות הוא "אדיר ורב-מימדים", משמדובר בסם מסוכן בכמות גדולה מאוד של כ- 113 ק"ג, שניתן היה להכין ממנו מאות מנות של סם ולהפיצן בקרב צרכנים רבים. כן טענה כי במקרה הנדון אין כל קרבה לסייג לאחריות פלילית, הנאשם יכול היה להבין את אשר הוא עושה ואת הפסול במעשיו, ויכול היה להימנע מביצוע העבירות.

ב"כ המאשימה ביקשה להתחשב במסגרת מתחם העונש ההולם בשיקולים של הרתעת היחיד והרבים, תוך הדגשה כי בתי המשפט חזרו ופסקו שככלל, כאשר עסקין בעבירות סמים חמורות, נסוגים שיקוליו האישיים של הנאשם מפני השיקולים של טובת הכלל, לרבות שיקולי הנזק הקשה שהשימוש בסם מביא על המשתמשים בו.

ב. ב"כ המאשימה עתרה לדחות את טענת ההגנה לפיצול כמות הסם באופן המפחית משמעותית מהכמות שנתפסה; זאת, בהיותה מנוגדת, לטענתה, להוראות פקודת הסמים המסוכנים ולפסיקת בתי המשפט. לעניין זה הפנתה בין היתר לרע"פ 6138/05 נמלה נ' מדינת ישראל (8/11/05), מפי כב' ג'ובראן, שם נקבע לאחר סקירת ההגדרות בפקודה למונחים "סם מסוכן" ו"קנביס", כי עבירת הסמים בהן הורשע הנאשם חלות על החזקתו וגידולו של כל חלק מחלקי צמח הקנביס. כן הפנתה לעניין זה לע"פ 8988/16 בן סימון נ' מדינת ישראל (8/3/17), מפי כב' הש' ג'ובראן (להלן: עניין בן סימון); לעפ"ג (ב"ש) 66895-12-20 מדינת ישראל נ' עתמין (17/8/21), מפי כב' הנשיאה יפה -כ"ץ, ולת"פ (מרכז) 8867-02-15 מדינת ישראל נ' סבן (11/1/18), מפי כב' הש' ברק-נבו. לטענתה, אף אם היה מדובר בפסולת כטענת ההגנה - טענה המוכחשת על ידה - אין מקום להתחשב בכך בגזירת הדין, שכן חוות הדעת של המעבדה מייחסת משקל נטו של סם קנביס שנתפס (ללא פסולת). לדידה, לקבלת טענת ההגנה בעניין זה על ידי בית המשפט השלכות רוחביות, והיא תעביר מסר שגוי לחברה לפיו יש להפריד את השתיל מהפרח, וזאת כאמור בניגוד להוראות הדין ולפסיקה.

ג. בהפנותה לטיעוניה ולפסיקה לתמיכה בעמדתה, עתרה כאמור להעמיד את מתחם הענישה על טווח שבין 36 ל- 56 חודשי מאסר בפועל.

ד. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ביקשה ב"כ המאשימה ליתן משקל לעברו הפלילי של הנאשם, כמפורט לעיל. כן הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן, בטענה כי הוא אינו משקף "לקיחת אחריות" כנה, שעה שהנאשם טוען כי המעבדה הוקמה על ידו לצורך שימוש עצמי בסמים, בניגוד להודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, ובהעדר כל קורלציה בין כמות הסם שנתפסה לבין צריכה עצמית.

לטענתה, המקרה הנדון אינו מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום; אכן, תסקיר שירות המבחן משקף תמונה חיובית אודות הנאשם בהיבט הטיפולי אותו עבר, ואין חולק כי הנאשם שולב ועבר הליך טיפולי מסוים בתקופה האחרונה. יחד עם זאת אין מדובר בטיפול המצדיק סטייה מהמתחם או הקלה בעונשו של הנאשם. המאשימה ערה לפסקי הדין שבהם נגזר דינם של נאשמים או הוקל עונשם למאסר לריצוי בעבודות שירות, זאת גם כאשר כמות הסם שנתפסה הייתה גבוהה. עם זאת, עיון בפסיקה מלמד כי ענישה מקלה זו אינה בגדר הכלל, אלא אושרה במקרים של שיקום "יוצא דופן" או "דרמטי".

ה. נוכח האמור לעיל, ובשקלול של הודייתו של הנאשם בשלב מוקדם יחסית ושל האמור בתסקיר שירות המבחן בעניינו, עתרה ב"כ המאשימה להשית עליו עונש מאסר בפועל המצוי ברף הבינוני- תחתון של המתחם המבוקש על ידה, לצד עונשים נלווים, כמפורט לעיל, וכן להורות על חילוט רכבו של הנאשם והציוד ששימש או שנועד לשמש את הנאשם לביצוע העבירות.

11. טיעוני ההגנה

ההגנה עתרה שלא למצות את הדין עם הנאשם, ולאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינו.

א. אשר לנסיבות ביצוע העבירות ביקש הסנגור להתחשב לקולה בכך שהנאשם לא שכר מקום נפרד לצורך ביצוע העבירות - זאת להבדיל ממקרים רבים אחרים של התארגנות עבריינית הכוללת שכירת מקום והוצאות כספיות נוספות - אלא ייעד חלק מהבית בו התגורר עם משפחתו לשם כך.

אשר להיקף העבירה שבוצעה, הסנגור טען כי יש ליתן משקל בקביעת מתחם הענישה לכך שנתפסו 120 שתילים בלבד, וכי יתר הנתונים, לרבות המשקל של השתילים או של הגזם והפרחים הם פועל יוצא של נקודת הזמן בו נתפסה המעבדה. לטענתו, הפרמטר היחיד שאינו תלוי בזמן הוא כמות השתילים שנתפסה, והעובדה כי על פי הפקודה כל חלקי הצמח מהווים סם, אין בה ללמד על יחס ישיר בין המשקל לבין חומרת העבירה. אכן, בדרך כלל כאשר מדובר בעבירות סמים, ככל שהמשקל שנתפס גבוה יותר, אזי ניתן להפיץ יותר מנות סם לצרכים. אך לטענתו, כלל זה אנו חל במקרה הנדון בהן הנסיבות מלמדות כאמור על העדר יחס ישיר בין המשקל שנתפס לכמות המנות שניתן היה להפיק ממנו. לעניין זה ביקש ללמוד מקביעותיו של בית המשפט בפסק הדין שניתן בעפ"ג (מרכז) 62152-03-15 הרוש נגד מדינת ישראל (26/5/15), מפי כ' הרכב השופטים טל, בוסתן ובורנשטין, שאושרו, לטענתו, בבית המשפט העליון ברע"פ 4512/15 הרוש נ' מדינת ישראל (6/7/15), מפי כב' הש' שהם; שם על אף שכמות הסם שנתפסה היתה פחות מ- 300 גרם, המשקל המכריע ניתן למספר השתילים שנתפסו, והוא שהכריע את הכף כי מדובר במיזם של עבירה חמורה. בהקשר זה הוסיף כי לעניין 27 ק"ג של התפרחת שנתפסה בעניינו, יש לתת משקל לקולה בקביעת המתחם לכך, שאילו המשטרה הייתה מגיעה שבוע מאוחר יותר היה הסם המופק מהתפרחת עומד על 5 ק"ג בלבד. אשר ליתר חלקי הצמח, שהיוו גזם, טען שלמרות שהוא נחשב לסם על פי הפקודה, ברי כי הוא לא היה מיועד להפצה, משכלל לא נתלה על ידי הנאשם לייבוש, ואין להחמיר עם הנאשם אשר "לא זרק את הזבל" לעומת אחרים שעשו כן לפני שנתפסו.

עוד הוסיף הסנגור וטען כי על אף שבפקודה נקבע כל צמח הקנביס נחשב לסם מסוכן, מבלי לבדוד את החלק שבו קיים חומר פעיל בריכוז גבוה יותר, אין בפקודה כל התייחסות הקושרת בין המשקל לבין החומרה. קשר זה נעשה בפסיקת בתי המשפט, וקיימת גם פסיקה אחרת כאמור (עניין הרוש הנ"ל) הקובעת כי לא המשקל הוא שקובע את חומרת התכנית העבריינית. לפיכך, לדידו, למשקל למעשה יש חשיבות נמוכה, ויש לקבוע את המתחם בהתאם למתחמים שנקבעו בפסיקה המתייחסת למעבדות בהיקף הדומה לכמות השתילים שנתפסו בעניינו. הוא הפנה לעדותו של זפרן לעניין משך הזמן הנדרש למעבדה להגיע לבשלות, וכי המעבדה הנדונה בת כחודשיים וחצי, קביעה המתיישבת עם קביעת המשטרה במזכר מיום 15/3/22 כי על פי הערכה מדובר במעבדה שקיימת כשלושה חודשים.

בהתאמה, טען כי פוטנציאל הנזק שעשוי להיגרם מביצוע העבירות הוא פועל יוצא של "כוח הייצור" שמניבים 120 שתילים לשיטתו, ולא של המשקל הכולל שנתפס בפועל.

ב. אשר למתחם הענישה, בהפנותו לפסיקה לתמיכה בעמדתו טען, כי מתחם הענישה ההולם את המקרה הנדון נע בטווח שבין 8 ל- 24 חודשי מאסר.

ג. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הסנגור ביקש להתחשב בהודייתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, החיסכון בזמן השיפוטי וכן את העובדה כי הנאשם היה עצור למשך 10 ימים בין התאריכים 14/3/22 עד 23/3/22, ומזה כ- 8 חודשים שוהה במעצר בית מלא, עם חלונות אוורור.

בהפנותו לאסופת המסמכים שהוגשה, כמפורט לעיל, ביקש להתחשב במצבו הבריאותי של הנאשם, לרבות הבעיות הקרדיולוגיות מהן סובל, שבגינן אושפז בעבר בטיפול נמרץ במחלקת לב, והוא מקבל טיפול תרופתי עד היום, וכן לעובדה כי הופנה לבדיקה פסיכיאטרית. עוד הפנה לאישור על חברת המשקאות שהייתה בבעלותו של הנאשם, לתיק חדלות הפירעון בעניינו, ולדוחות המלמדים על חובותיו הכבדים בהיקף של מיליוני שקלים. כן ביקש להתחשב במצבו של אבי הנאשם, הנעזר בו, ולהשפעת העונש שיושת על אביו, אשתו ושלושת ילדיו.

עוד עתר ליתן משקל משמעותי להליך הטיפולי שבו החל הנאשם, ולהתרשמות של גורמי הטיפול ושירות המבחן, ביחס למוטיבציה שלו לעבור שינוי בחייו. הנאשם מסר בדיקות שתן נקיות המלמדות על הליך גמילה משמעותי, שיתף פעולה עם הטיפול, והדבר מלמד על יכולתו לעבור הליך טיפולי משמעותי. הוא הדגיש כי הנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל, אלא מאסרים בעבודות שירות לפני כעשר שנים. בנתונים אלו, ראוי להסיק כי קיימים בעניינו סיכויי שיקום מובהקים, כי גם לציבור יש אינטרס שהנאשם ישתקם, וכי הוא עומד בתנאיו של תיקון 113 המצדיקים סטייה ממתחם העונש שייקבע משיקולי שיקום.

ד. נוכח האמור לעיל, עתר הסנגור להותיר לנאשם פתח להשתקם ולאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינו.

12. דברי הנאשם: בפתח דבריו סיפר הנאשם כי מזה כ- 30 שנה שהוא משתמש בסמים על בסיס קבוע, וכי במקביל לכך היה בו הרצון "להילחם בתופעת הסמים ולהיות אדם נורמטיבי, לעבוד, לשלם מיסים, לעשות צבא. לא היה לי אורח חיים עברייני במשך כל חיי. ניסיתי להילחם בזה אבל בעיות הסמים שלי נתנו לי ליפול בנקודות מסוימות בחיים. היום אני כמעט 7 חודשים נקי מסמים באופן מוחלט, וזאת כתוצאה מהטיפול שאני עובר. אני עושה בדיקות שתן פעמיים בשבוע. זו הפעם הראשונה בחיים שיש לי רוח גבית כן לנסות לצאת מהמעגל הזה. היום אני מרגיש שאני במקום הרבה יותר טוב. עצם זה שאני לא משתמש בסמים, וזה מה שגרם לי לרוב הנפילות בחיים, והייתי שמח אם ביהמ"ש היה נותן לי להמשיך את ההזדמנות הזאת". הוא התייחס לבעיות בזוגיות שלו ושל אשתו, וטען כי כיום מצבם טוב יותר. כן הוסיף כי "אשתי לא ידעה שאני מגדל סמים בבית. מדובר ביחידה נפרדת, עם כניסה נפרדת וגינה נפרדת. מדובר בוילה גדולה,

והמרתף היה מיועד לדירת סטודיו. בהתחלה זה שימש לי כמשרד ומחסן. לאורך 30 שנה היו לי המון נפילות. אני מנסה להסביר לך שלאורך 30 שנה זה רק מחזק את הטענה שלי, כי השימוש שלי בסם נתן לי לטיפול גם בזוגיות, גם בפרנסה".

לדבריו, הוא נפגש עם שירות המבחן שלוש פעמים בשבוע, הן עם העובדות הסוציאליות והן עם שני קציני המבחן שמלווים אותו, לצורך בדיקות ושיחות. "אני עובר גמילה, פעמיים בשבוע קבוצות ובדיקות שתן.... אני התחלתי את הפגישות בקבוצות לפני חודשיים וחצי בערך. באוקטובר היה יום שלא הרגשתי טוב ודיווחתי על זה. לא נעדרתי למשך מספר שבועות, זו טעות וצריך לבדוק את זה. יכול להיות שהייתי אצל דוד [קצין המבחן] באותו יום. יש שם טעות וצריך לבדוק את זה". כן הוסיף כי יתכן שההיעדרות מתייחסת לתקופת החגים במהלכה ממילא לא היה אמור להגיע לטיפול (עמ' 20 לפורט' ש' 9-33)

13. בתום ישיבת הטיעונים לעונש, הודיע הסנגור כי לא יתנגד לבקשת המאשימה לחילוטו של הציוד המפורט בכתב האישום המתקן, אך לעניין הבקשה לחילוט הרכב ביקש לאפשר לו לטעון. לפיכך נקבע התיק לדיון נוסף בסוגיה זו, אך בסופו של יום התייטר, משהודיעו הצדדים ביום 21/11/22 כי הגיעו להסכמות כדלהלן: "הצדדים מתכבדים להודיע לבית המשפט כי בנסיבות התיק ולאחר בחינת המסמכים שהוגשו מטעם ב"כ הנאשם, הגיעו הצדדים להסכמות בעניין בקשת חילוט כמפורט להלן:

1. חלף חילוט רכב המרצדס מ.ר. 90-217-68 (להלן: הרכב) יחולט לטובת קרן החילוט של האפוטרופוס הכללי סך של 10,000 ₪. סכום זה יועבר לטובת קרן החילוט מהפיקדון שהופקד בקופת בית המשפט לצורך שחרור זמני של הרכב בצ"א 7676-05-22.

2. הצדדים מסכימים על חילוט יתר הרכוש המפורט בכתב האישום מעצם היותו רכוש ששימש לביצוע עבירה כמפורט בסעיף 36א(א)(1) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973. "...

בהחלטה מיום 22/11/22 אושרה הסכמת הצדדים וניתן לה תוקף של החלטה שתאושר בגזר הדין.

משנשאל הנאשם עובר למתן גזר הדין אם הוא עומד על האמור בדבריו לשירות המבחן כי מדובר בסמים לשימוש העצמי, חזר על הודייתו והודיע כי אין מדובר בסמים שהוחזקו לשימוש עצמי.

דיון והכרעה

14. העיקרון המנחה את בתי המשפט בעת גזירת העונש הוא עקרון ההלימה; דהיינו יחס הולם בין החומרה של מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו (סעיף 40 לחוק העונשין). טרם גזירת העונש על הנאשם, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, המבוסס על נסיבות ביצוע העבירה הייחודית, הערכים החברתיים שנפגעו מביצועה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה (סעיפים 40ג ו-40ט לחוק העונשין). יחד עם זאת, כל ענישה היא אינדיבידואלית, ובמסגרת הענישה ההולמת על בית המשפט לאזן בין מספר אינטרסים שונים: נסיבות ביצוע העבירה, תדירות העבירות, חומרתן, אופן

ומידת ההשפעה שלהן על החברה מחד גיסא, ומאידך גיסא נסיבותיו האישיות של מבצע העבירה, עברו הפלילי, גילו, אפשרויות שיקום ועוד.

חומרת העבירות והערכים החברתיים שנפגעו

15. אין צורך להכביר מילים אודות חומרת מעשיו של הנאשם, אשר הקים ותפעל מעבדת סמים ביחידת דיור נפרדת בצמודה לבית מגוריו, וגידל בה על פני תקופה של כשלושה חודשים סם מסוג קנביס במשקל כולל של

113.42 ק"ג נטו; כ- 120 שתילי קנביס במשקל של 40.64 ק"ג נטו, בנוסף לתוצרי גידול הקנביס מסוג תפוחת קנביס במשקל של 27.7 ק"ג וחלקי צמח קנביס נוספים במשקל של 45.08 ק"ג נטו; על פי הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן החזיק הנאשם בסם מסוכן כאמור שלא לצריכה עצמית, הצטייד והחזיק ברשותו כלים רבים המשמשים להכנה ולגידול הסם שלא לצריכתו העצמית, ונטל וצרך חשמל במזיד ובמרמה ומבלי שהיה זכאי לו.

בית המשפט העליון חזר ועמד על חומרתן הרבה של עבירות הסמים, ובכללן עבירת הייצור, ההכנה וההפקה של סמים מסוכנים, שהעונש הקבוע בצדה עומד על 20 שנות מאסר, ועל החשיבות הטמונה בניתוק שרשרת אספקת הסם כבר מראשיתה באמצעות הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה מאחורי סורג ובריח. הייצור, ההכנה וההפקה של סם מסוכן, מגלמים בתוכם חומרה יתרה בשים לב לכך שבביצועם נוצרת שרשרת חדשה של הפצת סם, שבסופה יגיעו הסמים לצרכנים ואף לצרכנים חדשים. הקמת מעבדות לגידול קנביס בדירות מגורים ושטחיהן הפכה ל"מכת מדינה", ולפיכך הדרך לבער תופעה זו היא בענישה מחמירה למען יראו וייראו. יפים לענייננו דבריו של כב' הש' אלרון בע"פ 4387/20 מדינת ישראל נ' דרור (8/2/21), כדלהלן:

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הסמים והדגיש כי יש צורך בהטלת ענישה ממשית אשר תרתיע עבריינים פוטנציאליים מביצוען. זאת, בין היתר במטרה למגר את מעבדות הסמים הפועלות במדינה, המתפשטות כאש בשדה קוצים. רמת ענישה זו, כפי שמשקפת במדיניות הענישה הנוהגת, אף יש בה כדי להביע מסר חד וברור כי ניסיונות להקמת מיזמים מן הסוג כבמקרה דנן, אינן בעלות תוחלת כלכלית (ראו והשוו ע"פ 8048/19 פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל... (4.6.2020))."

כן ראו דבריו של כב' הש' אלרון בע"פ 3287/21 עתמין נ' מדינת ישראל (12/5/19), כדלהלן:

"בית משפט זה שב והדגיש כי יש לנקוט בענישה מחמירה כלפי עבירות של ייצור והפקת סם מסוכן, על מנת להרתיע מעבריינים פוטנציאליים לעשות כן, ולגדוע את שרשרת הפצת הסם כבר מראשיתה..."

ראו גם דבריה של כב' הש' ארבל בע"פ 2000/06 מדינת ישראל נ' ויצמן (20/7/06; להלן: עניין ויצמן), כדלהלן:

"...על מי שמהווה חוליה מחוליות השרשרת לדעת כי הוא נוטל על עצמו את הסיכון שבנשיאה בעונש המשקף את

חומרת העבירות שביצעו ואשר משקף את הנזק שבמעשיהם לחברה..."

16. עקרון ההלימה בכלל ובעבירות סמים בפרט, מחייב בדיקה פרטנית של נסיבות המקרה, והעמדת הענישה ביחס סביר לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. בתוך כך, על בית המשפט לבחון את כמות הסם ואיכותו, סוג הסם, התכנון והתחכום שהיו כרוכים בביצוע העבירה, תרומתו של הנאשם לביצוע העבירות, ועוד (ראו לעניין זה ע"פ 5065/16 עבד אל קאדר נ' מדינת ישראל (20/4/16), מפי כב' הש' (כתוארה אז) חיות).

א. במקרה הנדון בבחינת נסיבות ביצוע העבירות, יצוין לחומרה התכנון שקדם למעשיו של הנאשם. הנאשם הקים מעבדת סמים ביחידת דיור נפרדת בת שתי קומות, הצמודה ליחידת מגורים אשר שמשה אותו ואת משפחתו, צייד את הדירה והחזיק בה בציד רב ובכלים לצורך גידול הסם לרבות מזגנים ניידים, מזגני קיר, מפוחים, מנורות, בלוני גז, מאווררים, פרוז'קטורים, מגרסה חשמלית מברזל, כמפורט לעיל. הנאשם גידל והחזיק בדירה סם מסוג קנביס בכמות כוללת של 113.42 ק"ג, כמפורט לעיל, נוסף על כך לשם מימוש תכניתו העבריינית נטל וצרף חשמל במזיד ובמרמה, תוך עקיפת החיבור התקני של חברת החשמל, בעלות כוללת שאינה ידועה למאשימה.

לא נעלמה מעיני טענת הנאשם בדבריו לבית המשפט כי יחידת הדיור הנפרדת לא נשכרה על ידו במטרה להקים בה מעבדת סמים, וכי יועדה בתחילה לשמש כדירת סטודיו ושימשה עבורו משרד ומחסן. דא עקא שהתנהלותו של הנאשם מלמדת כי מדובר בתכנית סדורה שתוכננה בקפדנות כדי לאפשר לנאשם להוציא לפועל את תכניתו העבריינית, ולא במעידה חד פעמית או באירוע ספונטני אליו נקלע באופן אקראי.

ב. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הוא מלא ובלעדי. הוא היה הראש והמוציא לפועל של תכניתו העבריינית. עסקין באדם שהיה כבן 44, מודע היטב לטיב מעשיו ולחומרה הרבה הטמונה בהם - משהורשע בעבירה של יצוא, יבוא, מסחר ואספקת סמים עוד ביום 4/5/09 - ויכול היה בכל שלב להימנע או לחדול מביצועם; טענת הנאשם בפני שירות המבחן כי גידל את הסמים לשימוש עצמי בלבד, אינה עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה, ובגין הורשע בין היתר בייצור הכנה והפקת סם בכמות של 113.42 ק"ג, וכן בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, מעבר לכך שהוא לא חזר בו מהודייתו המלאה בבית המשפט. אין צריך לאמר כי מצבו הכלכלי של הנאשם אינו יכול לשמש הצדקה כלשהי לביצוע העבירות.

ג. אשר למחלוקת בין הצדדים ביחס למשקל שיש ליתן לכמות הסם שנתפסה במעבדה שהקים הנאשם, יאמר כבר עתה כי מעבר לכך שההגנה לא הרימה את הנטל המוטל עליה בשלב הבאת הראיות לעונש - להוכיח טענתה כי אין להתחשב במשקל השתילים וחלקי הצמח הנוספים, וכי 85.72 ק"ג מתוך הקנביס שנתפס, הוא גזם שלא נועד לשימוש כי אם להשמדה - טיעוני ההגנה מנוגדים לרוח הפקודה, מעבר ללשונו, ולפיכך אין לשיטתי ליתן לדברים משמעות בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם.

זפרן חיווה דעתו על תהליך ייצורו של סם הקנביס ועל רמת הפוטנטיות של כל אחד מחלקי צמח הקנביס - התפרחת,

שורשי הצמח, ענפיו ועליו; דא עקא, שהוא חזר והעיד כי חוות דעתו ניתנה על יסוד הידע והניסיון שצבר לגבי ייצור של סם הקנביס בתחום הרפואי בלבד בחברות הפועלות על פי חוק, וכי קביעותיו לעניין מדיניות ההשלכה של חלקי צמח הקנביס הנוספים - אותם כינה "הגזם" - אף היא מייחסת לעולם הרפואי בלבד. זפרן חזר ואמר כי אין לו ניסיון בעולם הפלילי, וכל ידיעה ביחס לאופן גידולו של סם הקנביס בעולם העברייני, לרבות ביחס לשאלה אם מטרות החברות החוקיות והמחקרים עליהם הן מתבססות תואמות את מטרות העולם העברייני, להשיא את רווחיו. כן מסר כי אין לו ידיעה לגבי רמת האיכות הנוהגת לגבי ייצור הסם בעולם העברייני. יתר על כן, זפרן לא פסל אפשרות כי בעולם העברייני ניתן לערבב את הגזם עם החלק הטוב של הצמח מבחינת החומר הפעיל, ובכך לקבל סם באיכות נמוכה יותר אבל שמיש, באומרו "... גם חול אפשר לערבב, אני לא יודע איך עבריינים פועלים". זאת, מעבר לכך שבעדותו אישר כי גם בעלי הצמח ניתן למצוא חומר פעיל בריכוז של 10-20% מהתפוח (עמ' 14 לפרוט', ש' 9-12). (למעלה מן הצורך יצינו דבריו של זפרן בעדותו כי גם החברות העוסקות בייצור סם קנביס ברישיון למטרת רפואית נוהגות למכור את האדמה המעורבת בחלקי קנביס (עמ' 14 לפרוט', ש' 6-8)).

בנתונים אלו לא ניתן לקבוע כי הנאשם לא היה עושה שימוש בחלקי צמח הקנביס הנוספים שנתפסו בדירה לשם הכנת מנות רבות יותר של סם, במטרה להפיק רווח גדול יותר, וכי לא בכדי לא זרקם או השמידם.

זאת ועוד, אני רואה לדחות את טענת ההגנה כי בנסיבות העניין יש לייחס משקל מכריע בקביעת מתחם הענישה לכמות שתילי הקנביס שנתפסה במעבדה - כ- 120 שתילים - בלא מתן משמעות למשקל הכולל של הסם שנתפס. לא זאת בלבד שטענה זו אינה מתיישבת עם הוראות הדין והעמדה הנוהגת בפסיקת בתי המשפט, אלא שגם מעניין הרוש הנ"ל, שעליו ביקשה ההגנה להסתמך לא ניתן ללמוד כי כמות שתילי הסם שנתפסו היא אשר שימשה בסיס מכריע להחמרה בעונשו של הנאשם, וממילא אין הנדון דומה לראיה. באותו מקרה הקים הנאשם מעבדה לייצור סם מסוג קנביס במרתף בית פרטי אותו שכר, ובחיפוש שנערך אצלו נמצאו 378 שתילי צמח קנביס במשקל כולל של כ- 283 גרם נטו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין של"צ ומאסר מותנה ל-24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ואילו בית-המשפט המחוזי הפחית את עונשו והעמידו על 7 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם, בין השאר בדחותו את טענת ההגנה כי כמות שתילי הסם היא ששמשה בסיס להחמרה בעונשו. וכך נקבע מפי כב' הש' שהם:

"אוסף, למעלה מן הצורך, כי גם לגופו של עניין אין בידי לקבל את טענותיו של המבקש. המבקש טוען, כאמור, כי כמות שתילי הסם שנתפסו בבית היא אשר שימשה בסיס מכריע להחמרת עונשו, להבדיל ממשקלם הנמוך (יחסית) של הסמים שנתפסו. אין בידי לקבל טענתו זו של המבקש. מגזר דינו של בית משפט השלום עולה במפורש, כי חומרת מעשיו נקבעה על בסיס כלל נסיבות המקרה, ולא, כפי שטוען המבקש, על בסיס כמות שתילי הסם שנמצאו בבית. בית משפט השלום קבע, כי:

"בענייננו מדובר במי ששכר לצורך גידול הסם המסוכן בית מיוחד אשר יתאים לצרכיו אלה ובמרתף הבית אשר יועד להיות מעבדה לגידול סמים, אכן הקים מעבדה לצורך כך, מתוכננת ומאובזרת כראוי. [המבקש] השקיע לא מעט מאמצים בתכנון המעבדה, ברכישת חומרים ומתקנים ובהקמתה. כל כולו של מרתף הבית יועד לגידול הסמים באופן המיטבי לעשות כן. במקום נמצאה כמות גדולה של שתילי צמח קנביס - 378 שתילים. אם כמות הסם המצויינת בכתב

האישום אינה גדולה באופן יחסי, הרי זה משום שהמעבדה נמצאה זמן קצר לאחר הקמתה וכאשר השתילים עוד היו בגדר נבטים, כמופיע אף בצילומים שתעדו את המעבדה בעת החיפוש. על כן, אין ללמוד ממשקל הסם המצויין בכתב האישום על נסיבות האירוע ועל חומרתו, אלא שיש ללמוד על כך ממכלול הנסיבות האופפות אותו וכמתואר לעיל." (ההדגשות שלי - א.ש.).

בית המשפט המחוזי אימץ מסקנה זו, בקובעו כי: "אנו רואים עין בעין עם [בית משפט השלום] [...] [כי] אין למשקל הקנבוס משמעות מעבר למה שייחס לה [בית משפט השלום] לאור פוטנציאל הנזק שהיה אמור להיגרם אילו נתפסה המעבדה זמן לא רב לאחר שנתפסה בפועל, דהיינו כחודשיים לאחר הקמתה".

ניתן לקבוע, אפוא, כי עונשו של המבקש נגזר, בסופו של יום, על בסיס כלל נסיבות המקרה, ובכללן, אופן הקמת המעבדה; אבזורה של המעבדה; שטחה מתוך שטח המרתף; היקף הייצור; כמות השתילים ומשקל הסם. נסיבות אלו נשקלו לצורך קביעת עונשו של המבקש, ובדין נעשה כן על-ידי הערכאות הקודמות" (ההדגשות אינן במקור - ד.ס.).

כן ראו דבריו של כב' הש' ג'ובראן בע"פ 8988/16 בן סימון נ' מדינת ישראל (8/3/17; לעיל ולהלן: עניין בן סימון), כדלהלן:

"דומה, אם כן, כי טענתו של המערער לפיה שגה בית המשפט בהתייחסו לכמות הסם המסוכן, אינה דרה בכפיפה אחת עם הסכמתו שלו לאמור בכתב האישום - שהרי בית המשפט המחוזי לא קבע קביעה עובדתית שהמערער לא הודה בה לעניין כמות הסם. זאת ועוד, פרשנותו המוצעת של המערער, לפיה יש להתייחס דווקא לכמות הסם שניתן היה להפיק מהשתילים שהיו קיימים בביתו ולא למשקלם של השתילים, אינה הולמת את לשון הפקודה. סעיף 6 לפקודה אוסר על גידול, ייצור הפקה הכנה או מיצוי של סם מסוכן; התוספת הראשונה לפקודה קובעת כי הקנבוס הוא סם מסוכן, וכן כי התיבה "קנבוס" מתייחסת ל"כל צמח מהסוג קנבוס (Cannabis) וכל חלק ממנו, לרבות שרשיו...". לפיכך, דומה שלשון הפקודה מצביעה בפשטות על כך שמשקל הסם המסוכן הוא המשקל של כל חלקי צמח הקנבוס, ואינה מתייחסת לכמות הסם לצריכה שניתן היה להפיק מהצמח. על כן, אין להלום את פרשנותו המוצעת של המערער לפיה יש לחשב את משקל הסם שניתן היה להפיק מהצמחים לצורך צריכה. סבירה יותר בעינינו הפרשנות המתייחסת בפשטות לכמות הסם שנתפסה וצוינה בכתב האישום". (ההדגשות הוספו - ד.ס.).

נוכח האמור לעיל בסעיף זה, במכלול השיקולים שיילקחו בחשבון בקביעת מתחם העונש ההולם יינתן משקל גם לכמות הסם הכוללת שגידל והחזיק הנאשם בדירה - העומדת כאמור על 113.42 ק"ג.

ד. בנסיבות העניין, הקמתה של המעבדה על ידי הנאשם וכמות הסמים הגדולה שנתפסה מלמדים כי הנאשם ביצע את המעשים ממניע של בצע כסף, במטרה להפיק רווח ותמורה נאה עבור הסיכון שנטל על עצמו בביצוע עבירות כה חמורות. יפים לעניין זה דבריו של כב' הש' עמית בת"פ (חי') 472/02 מדינת ישראל נ' עבד אל רחמן תאפן (16/5/05), כדלהלן:

" כאשר לא מדובר בעבירה של סחר בסמים, אלא בעבירה של החזקת סמים, וכאשר לא הוכח שבמהלך ביצוע העבירה הועברו כספים מיד ליד, כמו במקרה שלפנינו, הכיצד ניתן להוכיח שהנאשם היה אמור להפיק רווח מהעבירה? התשובה היא, שנוכח כמות הסמים הגדולה שנתפסה, קמה ועולה חזקה שבעובדה, שמקורה בשכל הישר ובניסיון החיים, כי החזקת הסם, לא נעשתה לידי שמיים ולא לצרכי צדקה, אלא לצורך הפקת רווח, ומכאן, שיש לראות את הנידון, כמי שהיה אמור להפיק רווח מביצוע העבירה" (ההדגשה אינה במקור - ד.ס.).

17. א. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות הסמים על ידי הנאשם הם שלומו ובריאותו של ציבור המשתמשים, והציבור בכלל, נוכח הנזקים הנלווים לשימוש בסמים, לרבות ביצוע עבירות מכל הסוגים על ידי מכורים לסמים לשם מימון התמכרותם זו. לא בכדי העניק המחוקק לערכים אלה מעמד מיוחד בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. כפי שנקבע בעבר, לעבירות בתחום הסמים המסוכנים השלכות הרסניות על שלומה, ביטחונה ובריאותה של החברה בכללותה; האחד מגדל או מייבא, השני סוחר והאחר משתמש; כבר נאמר כי הסמים משחיתים כל חלקה טובה בחברה, ההיזקקות להם מדרדרת אנשים טובים, והמגדלים, היבואנים והסוחרים עוברים על החוק ומנצלים את תלותם להרוויח כסף שאין בו ברכה; הנורמה הנדרשת חייבת לבטא את סלידת החברה ממעשים אלה ואת הצורך לבלום את התפשטות התופעה, אשר הפכה מכת מדינה; לכן, יש להחמיר כאמור בענישה בתחום זה בכל החוליות הקשורות בייצור הסם והפצתו, כדי להרוויח "כסף קל" ולהשית עונש של מאסר ממושך.

למען הסר ספק, לא נעלמו מעיני ההתפתחויות בתפיסת העולם לגבי השימוש בקנביס בשנים האחרונות, אם לעניין קנביס לשימוש רפואי ואם לעניין קנביס לשימוש העצמי; אך אין הנדון דומה לראיה. ייצור סם רפואי כרוך בקבלת רישיונות, בתקינה מחמירה לעניין הייצור והמוצר, ובהוצאות כבדות; לא בכדי העיד זפרן, אשר פוטר מעבודתו בחברה משיקולי תקציב, כי התחום אינו במצב טוב, וכי "יש יותר היצע מאשר ביקוש".

ב. מידת הפגיעה בערכים המוגנים צריכה להילמד בענייננו מאופייה של המעבדה, משך התקופה בה הופעלה וכמות הסם; במקרה דנא מדובר במעבדה לגידול והחזקת סם קנביס בכמויות גדולות, אשר הכילה ציוד רב שנועד לגידולו של הסם המסוכן; בשים לב לכמות סם הקנביס שגידל והחזיק הנאשם במשך כ- 3 חודשים, מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא משמעותית; ללא התערבות גורמי האכיפה ואלמלא נעצר הנאשם, היה הנזק הפוטנציאלי ממעשיו עשוי להיות משמעותי ביותר, וכך גם הפגיעה בערכים המוגנים; מדובר בכמות המספיקה להכנה של מנות רבות של סם, שהיה מופץ וחודר לשוק הסמים, לגורמים עברייניים ומשם לציבור (השוו ע"פ 5087/17 דרחי נ' מדינת ישראל (18/6/18), מפי כב' הש' הנדל). עם זאת, אני רואה להתחשב בכך שהנזק הקונקרטי נמוך יותר, מאחר שהסמים נתפסו והפצתם נמנעה.

הנאשם היווה חוליה משמעותית בשרשרת העבריינית, בהיותו אחראי לגידולו של הסם בכמות גדולה, המלמדת על כוונה כי בסופו של תהליך הגידול, ניתן יהיה לסחור בו ולהפיק ממנו רווח. מדובר בחזקה עובדתית שלא נסתרה, והנאשם לא הצליח לעורר ספק סביר בדבר תקפותה.

18. ועוד, המאבק בנגע הסמים מתייחס לכל סוגי הסמים, כך גם לסמים "קלים" מסוג קנביס. יפים לענייננו דבריו של כב' הש' עמית בע"פ 2596/18 זנזורי נ' מדינת ישראל (12/8/18), להלן: עניין זנזורי;

"ריבוי המקרים המובאים לפנינו בעת האחרונה - של גידול, ייצור והפקת קנבוס לשם הפצה ומכירה, כמו גם הפצה ומכירה של קנבוס תוך שימוש באפליקציית ה'טלגראם', מעוררים את התחושה, הגם שאינה מגובה בסטטיסטיקה או במחקר אמפירי, כי המדיניות שבאה לידי ביטוי בחוק הסמים המסוכנים (עבירת קנס מיוחדת - הוראת שעה), התשע"ח-2018 (שתחולתו ביום 1.4.2019) - זלגה שלא בטובתה למחוזות אחרים. צרכנים ומשתמשים ואנשים נורמטיביים, שבעבר לא היו נכונים ליטול על עצמם סיכון להסתבך בעולם הפלילי, נכונים כיום לילך צעד נוסף ולהפוך למגדלים ולסוחרים בסם. זאת, מתוך תפיסה שגויה כי מדובר ב"סמים קלים", ובהינתן הטכנולוגיה המאפשרת מכירה והפצה קלה ו"סטריילית" של סמים. ברם, סחר בסמים הוא סחר בסמים. ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי מדיניות הענישה לא השתנתה ובית המשפט רואה בחומרה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים "קלים", תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם". (ההדגשות אינן במקור - ד.ס.).

19. בית המשפט העליון חזר וקבע, כי בעבירות סמים חמורות נסוגים שיקוליו האישיים של העבריין מפני טובת הכלל, לרבות שיקולי הנזק הקשה שהשימוש בסם מביא על המשתמשים בו. ראו לעניין דבריו של כב' הש' ג'ובראן בעניין בן סימון הנ"ל שלפיהם "יש לבכר את שיקולי ההרתעה על השיקולים האישיים בעבירות מסוג זה". בנסיבות העניין, נוכח חומרת העבירות שביצע הנאשם ופוטנציאל הנזק הרב הגלום בביצועו, ראוי הוא לתגובה עונשית הולמת בדמות מאסר לתקופה ממושכת.

מתחם הענישה

20. העונש המרבי הקבוע בפקודת הסמים המסוכנים בצדה של כל אחת מהעבירות שבגינן הורשע הנאשם - עבירה של ייצור, הכנה והפקה, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, והחזקת כלים - עומד על 20 שנות מאסר בפועל; בנוסף, העונש המרבי הקבוע בחוק העונשין בצידה של עבירת נטילת חשמל עומד על 3 שנות מאסר בפועל. ב"כ הצדדים החלוקים בשאלת מתחם העונש ההולם את המקרה הנדון, הפנו לפסקי דין התומכים בעמדתם, זו בכה וזה בכה, כאשר כל אחד מהם הפנה למקרים חמורים יותר וחמורים פחות מהמקרה דנן, וביקש לאבחן את פסקי הדין אליהם הפנה הצד שכנגד או חלקם.

21. המאשימה אשר עתרה כזכור להעמיד את מתחם העונש ההולם את המקרה הנדון על טווח שבין 36 ל- 56 חודשי מאסר בפועל, הפנתה לפסיקה המשקפת את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הסמים שביצע הנאשם, כדלהלן:

א. בע"פ 2596/18 זנזורי הנ"ל, מפי כב' הש' עמית, נדחו ערעור וערעור שכנגד בעניינו של נאשם שהורשע על יסוד הודייתו בקשירת קשר לביצוע פשע, שיבוש מהלכי משפט וייצור, הכנה והפקה של סמים מסוכנים. הנאשם הקים, בסיועו של אחר, מעבדה לגידול סמים, בה נתפסו סמים מסוג קנביס במשקל של 137 ק"ג. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 36 ל- 56 חודשי מאסר בפועל, ומשראה לחרוג ממתחם הענישה משיקולי שיקום, השית על הנאשם -

שלחובתו הרשעות קודמות שהתיישנו, בעבירות שאין בתחום הסמים, והוגש בעניינו תסקיר חיובי שממליץ על ענישה שיקומית - 26 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.

ב. בע"פ 8988/16 בן סימון הנ"ל, מפי כב' הש' ג'ובראן, נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, סחר והספקת סם מסוכן, ונטילת חשמל במרמה. הנאשם הקים מעבדה לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס במספר חדרים בביתו, גידל בה 282 שתילים בכמות כוללת של 87.25 ק"ג נטו, ולשם תפעול המעבדה נטל במרמה חשמל בשווי עשרות אלפי שקלים. הנאשם אף סיפק לאדם אחר סם מסוכן מסוג קנבוס בכמות של 5.43 גרם נטו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 28 ל-48 חודשי מאסר, והשית על הנאשם - בעל משפחה, שלחובתו הרשעה קודמת בעבירת אלימות, אך זה לו מאסרו הראשון - 36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ג. בע"פ 5093/17, 5103/17 בקשט ואח' נ' מדינת ישראל (1/1/18), מפי כב' הש' עמית, התקבל חלקית ערעורם של שני נאשמים אשר הורשעו על יסוד הודייתם בעבירות של קשירת קשר לפשע, וייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן. הנאשמים הקימו מעבדה לגידול סם קנבוס, במבנה ששכרו לשם כך, וגידלו בה החל מאוקטובר 15' ועד ליום התפיסה - 22/2/16, שתילים במשקל כולל של 131 ק"ג. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 30 עד 48 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם בע"פ 5103/17 מאסר בפועל של 34 חודשים וקנס בסך 50,000 ₪, ועל הנאשם בע"פ 5093/17 מאסר בפועל של 30 חודשים, וקנס של 50,000 ₪. בית המשפט העליון הפחית את עונש המאסר בפועל שהושת על כל אחד מהנאשמים בחצי שנה, כך שתקופת המאסר בפועל שהושתה עליהם הועמדה על 28 ו-24 חודשים, בהתאמה; זאת לאור עברם הנקי, נסיבותיהם האישיות, התסקירים החיוביים שהוגשו בעניינם, ועל מנת לעודד אותם להמשיך בדרך השיקום, כמשתקף בתסקירים.

ד. בע"פ 871/20 אברג'יל נ' מדינת ישראל (30/3/20), מפי כב' הש' עמית, מינץ ווילנר, נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן מסוג קנבוס, ובהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם - בעל עבר פלילי כבד שהתיישן - הקים מעבדה לגידול סם מסוכן וגידל בה מאות שתילים שהגיעו למשקל של 80 ק"ג. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 22 ל-46 חודשי מאסר והשית על הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קבע כי העונש אינו חורג מרף הענישה הנוהג בעבירות כגון דא.

ה. בת"פ (ת"א) 33001-11-14 מדינת ישראל נ' אוחנה ואח' (19/3/15), מפי כב' הש' קרא, נדון עניינם של שני נאשמים אשר הורשעו על יסוד הודייתם בעבירות כדלהלן: נאשמת 2 הורשעה בעבירות של סיוע לגידול סם מסוכן, שתי עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ועבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית. נאשם 3 הורשע בעבירות של גידול סם מסוכן, ושתי עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. נאשם 3 שכר מחסן בסיועו של נאשם 1, והסב אותו לחממה, שבה גידל משך תקופה של 4 חודשים סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 99.3 ק"ג נטו; בנוסף, החזיקו נאשמים 2 ו-3 1.25 ק"ג נטו של סם מסוכן מסוג קנבוס ברכבו של נאשם 1. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 3 נע בין 30 ל-48 חודשי מאסר בפועל והטיל עליו 38 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. אשר לנאשמת 2, שסייעה לנאשם 3 בכך שישנה במקום ושמרה על המחסן בעת שהאחרון גידל את הסמים והחזיק בהם, נקבע מתחם ענישה הנע בין 15 ל-34 חודשי מאסר, ונגזרו עליה 20 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים

נלווים.

ו. בת"פ (מרכז) 8843-02-15 מדינת ישראל נ' בוז'רנו (6/4/17), מפי כב' הש' מרשק מרום, הורשע הנאשם על יסוד הודייתו בעבירות של קשירת קשר לפשע, החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, ביצוע בצוותא של ייצור, הכנה והפקת סמים מסוכנים, והחזקת חצרים לשם הכנת סם מסוכן. הנאשם ואחרים הפעילו מעבדת סמים בדירה ששכרו לצורך כך, גידלו 283 שתילי קנבוס במשקל כולל של כ- 92 ק"ג נטו, ונטלו שלא כדין חשמל בשווי של כ- 32 אלף ₪. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 28 ל-52 חודשי מאסר בפועל, אך לאור עברו הנקי של הנאשם והליך שיקומי משמעותי שעבר בקהילה, ראה הצדקה לחרוג ממתחם הענישה משיקולי שיקום, והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ז. בת"פ (מרכז) 46662-04-15 מדינת ישראל נ' סגל (3/2/16), מפי כב' הש' לורך (כתוארה דאז), הורשע הנאשם על יסוד הודייתו בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת הסם. הנאשם שכר דירה והקים בה מעבדת הידרו לגידול סם קנבוס, שבה נתפסו צמחי קנבוס רבים בעציצים במשקל של 78.8 ק"ג נטו; כן החזיק בדירה כלים אסורים רבים ששמשו אותו להכנת הסם. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם - כבן 23, אשר החל לצרוך קנביס בגיל 16, אב לילדה בת ארבע, שעלה ארצה לבדו בשנת 12' ושירת שירות צבאי חלקי, נעדר עבר פלילי, ושירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית בעניינו מששלל נזקקות לטיפול ייעודי - 30 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

22. ההגנה אשר עתרה לקבוע מתחם ענישה שלא יעלה על טווח שבין 8 ל-24 חודשי מאסר, וביקשה כזכור לסטות הימנו משיקולי שיקום, הפנתה לפסיקה לתמיכה בעמדתה, זאת בנוסף על עניין הרוש שנסקר לעיל, כדלהלן:

א. בע"פ 4285/17 יצחקי נ' מדינת ישראל (10/6/18), מפי כב' הרכב השופטים ברק-ארז, מינץ ואלרון, הורשעה נאשמת על יסוד הודייתה בעבירה של ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן. הנאשמת שכרה בית במושב, הקימה בו מעבדה לגידול קנבוס, בחצר הקימה מבנה בטון לייבוש עלים, ציידה את המעבדה בציוד רב, וייצרה סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 100 ק"ג; במקום נתפסו 500 עציצי קנבוס בגדלים שונים, 500 שתילים נוספים בגדלים שונים, שלושה שקים שהכילו סם מסוג קנבוס שעבר ייבוש במשקל של 9.1 ק"ג, ושתי קופסאות שהכילו סם מסוג קנבוס. מתסקיר שירות המבחן בעניינה עלה כי הנאשמת צעירה נורמטיבית שאורח חיים בלייני, וקשר עם בן זוג שניהל אורח חיים עברייני הובילו אותה לצריכת סמים מסוגים שונים, עד כדי התמכרותה לסמים. לאחר שחרורה ממעצר שולבה ביחידה לטיפול בהתמכרויות ובפרויקט לימודי באוניברסיטה, ביצעה תהליך טיפולי משמעותי ושירות המבחן המליץ בעניינה על צו מבחן. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר, סטה הימנו משיקולי שיקום, והשית עליה 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשמת התקבל בהסכמה, והמאסר הומר ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ב. בת"פ (נצ') 45423-02-19 מדינת ישראל נ' אמסלם ואח' (10/5/20), מפי כב' השופטת לינדנשטראוס, הורשע נאשם 1 על יסוד הודייתו בייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן במסגרת מעבדת סמים שיצר, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים לגידול סם. הנאשם גידל מאות צמחי קנביס במשקל של 110 ק"ג. בית המשפט קבע

מתחם הנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם - בעל עבר פלילי הכולל עבירות רכוש וסמים, ובעל משפחה אשר הביע צער רב בעיקר על הפגיעה בילדיו - 24 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ג. בת"פ (חי') 65264-01-20 מדינת ישראל נ' מנחם (5/1/21), מפי כב' הש' פיש, נדון עניינם של בני זוג, שהורשעו על יסוד הודייתם בביצוע בצוותא של עבירות ייצור, הכנה והפקה של סמים, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת חצרים לשם הכנת סמים, החזקת כלים ונטילת חשמל בשווי של 80,000 ₪, סכום שלגביו הושג הסדר עם חברת החשמל. הנאשם החזיק 67 שתילים במשקל נטו של 2.25 ק"ג וכן בסם קנבוס במשקל נטו של 2.4 ק"ג; הנאשמת החזיקה 289 שתילים במשקל נטו של 34.6 ק"ג וכן סם קנבוס במשקל נטו של 4.5 ק"ג; עוד החזיקו הנאשמים ביחד 200 שתילים במשקל 19.15 ק"ג נטו; בסה"כ החזיקו בצוותא סם במשקל של 62.9 ק"ג נטו. בית המשפט קבע כי מדיניות הענישה בנדון כוללת מנעד רחב, החל ממאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשמת 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. זאת, בהתחשב בהודייתה המוקדמת, קבלת אחריות, חייה הנורמטיביים טרם ביצוע העבירות והמלצת שירות המבחן שבחן לעומק את מצבה. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד עונשים נלווים; זאת, בשל הכלל של אחידות הענישה, ובשים לב לשיקולים שפורטו ביחס לנאשמת, כמויות הסמים, היקף העבירות ועברו הפלילי הישן.

ד. בת"פ (חי') 43301-03-21 מדינת ישראל נ' חרוב (14/9/21; להלן: עניין חרוב), מפי כב' הש' סלאמה, הורשע נאשם על יסוד הודייתו בעבירות של סיוע לייצור הכנה והפקת סם מסוכן, ושהייה בישראל שלא כחוק. הנאשם, תושב הרשות הפלסטינית, סייע לאחרים - שגידלו סם מסוכן מסוג קנבוס בכמויות גדולות - בגידול הסמים, בכך ששהה בשטח ושמר על הסמים. האחרים נתפסו כשהם מחזיקים ב- 2,740 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו של 270.8 ק"ג. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בי 7 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם- בן 39, בעל משפחה, שלחובתו עבירות שעיקרן כניסה לישראל שלא כחוק, וזו הסתבכותו הראשונה בעבירות סמים - 10 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ה. ת"פ (חי') 57813-05-20 מדינת ישראל נ' אבו חמוד (3/10/21), מפי כב' הש' פורת, הורשע נאשם על יסוד הודייתו בעבירות של סיוע לייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן. הנאשם - אשר לקח חלק בפרשיית גידול הסמים בעניין חרוב הנ"ל - סייע בגידול הקנבוס בכך שהגיע לשטח וטיפל בשתילי הקנבוס, אם כי לא הוברה בכתב האישום כמה פעמים הגיע ומה היה טיב טיפולו בשתילים. נוסף על כך, רכש חומר לדישון השתילים, ופעם אחת גם השקה אותם. כמות הסמים שגידלו האחרים שלהם סייע הנאשם, כללה - כאמור לעיל בעניין חרוב - כ- 2,740 שתילים במשקל נטו של כ- 270 ק"ג נטו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכולו שירותו בעבודות שירות ל- 18 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם - נשוי בן 34, המצפה ללידת בנו הראשון, בעל עבר פלילי מכביד - 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט הפעיל מאסרים מותנים, והפקיע עונש מאסר בעבודות שירות שהושת עליו בתיק אחר, כך שבסה"כ נגזרו על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ו. בת"פ (מרכז) 30039-04-20 מדינת ישראל נ' זלצברג (16/11/21), מפי כב' הש' קובו, הורשע הנאשם על יסוד הודייתו בייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן במסגרת מעבדת סמים שיצר, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית.

הנאשם גידל 700 שתילי קנביס במשקל של 95 ק"ג. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 20 ל- 46 חודשי מאסר בפועל, אך חרג מהמתחם משיקולי שיקום. משכך, הטיל על הנאשם - נעדר עבר פלילי אשר בגין נסיבותיו האישיות והליך השיקום המוצלח שעבר, המליץ שירות המבחן להעמידו במבחן ולגזור עליו עבודות שירות - 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מבחן, מאסר על תנאי וקנס.

ז. בת"פ (ב"ש) 32956-11-20 מדינת ישראל נ' אזולאי (22/6/22), מפי כב' הש' ליבדרו, הורשע הנאשם על יסוד הודייתו בעבירה של גידול והפקת סם מסוכן ובעבירה של נטילת חשמל שלא כדין. הנאשם הקים ביחד עם אחרים מעבדת סמים, במבנה ששכר למטרה זו, לשם הקמתה ותפעולה ציידה הנאשם והאחרים בציוד מתאים, עקפו את שעון החשמל, ונטלו חשמל בשווי של עשרות אלפי שקלים. במעבדה נתפסו כ- 310 שתילי קנבוס, במשקל כולל של 72 ק"ג נטו. בית המשפט אשר סקר את מדיניות ענישה בעבירות הנדונות, ראה לבכר השיקול השיקומי בעניינו של הנאשם - רווק בן 32, שעברו הפלילי אינו משמעותי או רלוונטי ונסיבותיו האישיות מורכבות, עבר הליך שיקום משמעותי ושירות המבחן נתן לגביו המלצה חיובית - 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים.

ח. בת"פ (שלום קריות) 3919-12-20 מדינת ישראל נ' תורג'מן (18/7/22), מפי כב' הש' טורס, הורשע הנאשם על יסוד הודייתו בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים ונטילת חשמל בגניבה. הנאשם הקים מעבדה בדירה אותה שכר למטרה זו, וגידל בה 145 שתילי סם קנבוס במשקל של 39.8 ק"ג נטו, תוך נטילת חשמל במרמה בסכום המוערך בכ- 11,000 ₪. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, אך סטה ממתחם הענישה משיקולי שיקום והשית על הנאשם צו מבחן ושירות לתועלת הציבור לצד עונשים נלווים נוספים; זאת נוכח עברו הנקי, התרשמותו של שירות המבחן מסיכויי שיקומו הגבוהים משעבר הליך טיפול משמעותי, נסיבותיו האישיות, והשתלבותו בשוק העבודה.

23. על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם את מכלול מעשיו של הנאשם עיינתי בפסיקה רחבה נוספת במקרים שונים - חמורים יותר וחמורים פחות - בעבירות כגון דא.

א. בע"פ 6489/20 פוקלונסקי נ' מדינת ישראל (8/4/21), מפי כב' הש' הנדל, נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודייתו בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן, החזקה ושימוש שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים. הנאשם שכר בית לצורך הקמת מעבדה לגידול סמים, רכש ציוד בשווי עשרות אלפי שקלים, וגידל והחזיק במעבדה 950 שתילים במשקל כולל של כ- 100 ק"ג נטו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 33 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. טיעונו של הנאשם לפגיעה בעקרון אחדות הענישה - משנגזר על נאשם נוסף באותו אישום מאסר בפועל בן 8 חודשי מאסר בלבד, במסגרת הסדר טיעון "סגור", שבמסגרתו הורשע בסיוע לייצור הכנה והפקת סם - נדחה, משנקבע כי כמויות הסם שגידל מלמדות על כך שעסק ב"תעשיית סמים", בהתחשב בכך שבשנת 2014 נדון הנאשם ל- 18 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות סמים, ובהתחשב בשוני בין מעשיהם של שני הנאשמים. נקבע כי חלקו של הנאשם היה דומיננטי, וכי "המפעל" בא לעולם ביוזמת המערער, הוא בעל הבית, תרתי משמע, ביחס למעבדה, תכליתה ופעילותה".

ב. בע"פ 8191/19 אלוכילי נ' מדינת ישראל, מפי כב' הרכב השופטים סולברג, מזוז וקרא, נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודייתו בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן והחזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, משגידל כ-558 שתילים של סם מסוכן מסוג קנביס במשקל 97 ק"ג נטו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם - נעדר עבר פלילי - 27 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

ג. בת"פ (חי') 36724-02-20 מדינת ישראל נ' אבוטבול לגאלי (22/4/21), מפי כב' הש' י' כהן, הורשע נאשם על יסוד הודייתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סמים מסוכנים ונטילת חשמל בגניבה. זאת, לאחר ששכר בית בקיסריה והקים בו ביחד עם אחר מעבדה לגידול סם קנבוס, ציידו אותה כנדרש ובמשך שלושה חודשים גידלו בה 612 שתילי קנבוס במשקל כולל של כ-90 ק"ג נטו. שירות המבחן המליץ לשלב את הנאשם - כבן 47, בעל משפחה הסובלת מבעיות בריאותיות, שהתמכר להימורים ונקלע לחובות כבדים, לרבות לשוק האפור, ולדבריו שכר את הבית עבורו ובמימונו לשם גידול הסם - במרכז יום לטיפול בהתמכרויות, אך ביקש לדחות את מתן גזר הדין בשל חוסר מקום בקבוצה הטיפולית. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 30 ל-50 חודשי מאסר בפועל, אולם ראה לסטות הימנו לקולה נוכח שיקולי השיקום שפורטו בתסקיר בעניינו, והשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ד. בת"פ (חי') 33435-02-21 מדינת ישראל נ' מלכה (8/12/21), מפי כב' הש' טובי, נדון עניינו של נאשם 1 אשר הורשע על יסוד הודייתו בביצוע בצוותא של ייצור הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים. הנאשם שכר מחסן במושב לימן, והקים בו ביחד עם נאשם 2 מעבדת סמים, שבה גידלו בצוותא 389 שתילים של סם קנבוס במשקל נטו של 135.32 ק"ג. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 30 ל-52 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים, והשית על הנאשם - בעל עבר פלילי מכביד הכולל 24 הרשעות קודמות, אם כי מאז הרשעתו האחרונה בשנת 16' לא הסתבך בפלילים, נשוי ואב לשישה ילדים, ביניהם תינוק - 40 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

ה. בע"פ 1861/22 טלקו נ' מדינת ישראל (3/5/22), מפי כב' הרכב השופטים פוגלמן, סולברג וברק-ארז, נדחה בהסכמה ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודייתו בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים, ונטילת חשמל במרמה. הנאשם תפעל מעבדת סמים בדירה ששכר לצורך כך, צייד את המעבדה כנדרש, ונטל במרמה חשמל בשווי של 19,881.71 ₪; במשך חודשיים גידל בה 721 שתילים של סם מסוג קנבוס, והחזיק ב-3 שקים המכילים סם קנבוס, בכמות כוללת שאינה פחותה מ-63.49 ק"ג נטו; מתחם העונש ההולם הועמד על טווח שבין 22 ל-48 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם - רווק, כבן 22, נעדר הרשעות קודמות (אם כי לחובתו רישום פלילי של החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית שהסתיים ללא הרשעה), שנסיבותיו המשפחתיות אינן פשוטות - נגזרו 22 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ו. בת"פ (חי') 37764-03-21 מדינת ישראל נ' בן הרוש (18/1/22), מפי מותב זה, הורשע נאשם על יסוד הודייתו בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים, ונטילת חשמל במרמה. הנאשם עבר להתגורר במכולה בשטח חקלאי, בבעלותו של אחר, כדי לגדל סם מסוג קנבוס, ולצורך כך עמדו לרשותו שתי מכולות סמוכות נוספות לגידול סמים ולאחסנת ציוד נוסף; במשך שלושה חודשים תפעל הנאשם מעבדת

סמים וגידל בה 108 שתילים של סם קנבוס בכמות כוללת של 77.58 ק"ג נטו, ולצורך כך נטל במרמה חשמל בשווי של 8,817.35 ₪. מתחם העונש ההולם הועמד על טווח שבין 23 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם - בן 28, בעל עבר פלילי מכביד יחסית בעבירות אלימות ורכוש רבות, רווק ואב לשני ילדים פעוטים, שנסיבותיו האישיות אינן פשוטות, הסדיר את חובו לחברת החשמל, ואשר שירות המבחן המליץ בעניינו של ענישה שיקומית - נגזרו 23 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים. ערעור הנאשם טרם הוכרע, אך בקשתו לעיכוב ביצוע נדחתה בהחלטתו של כב' הש' אלרון מיום 8/3/22 (ע"פ 1517/22).

ז. בע"פ 3398/22 גמליאל נ' מדינת ישראל (17/7/22), מפי כב' הש' אלרון, נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודייתו בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים, וגניבת חשמל. הנאשם הקים ותפעל מעבדת סמים בדירה ששכר לצורך כך וגידל בה 202 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 65 ק"ג נטו. מתחם העונש ההולם הועמד על טווח שבין 22 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם - רווק בן 20, נעדר הרשעות קודמות, שנסיבות חייו אינן פשוטות, החל להשתלב בהליך טיפולי ראשוני, אך שירות המבחן נמנע בסופו של יום ממתן המלצה טיפולית בעניינו - נגזרו 22 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. וכך נקבע:

"בית משפט זה שב ומתריע על חומרתן של עבירות הסמים הפושטות בקרבנו, ופוגעות בשלום הציבור ורווחתו (ע"פ 2139/22 ארליך נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (14.7.2022)). בעבירות אלו נדרשת ענישה חמורה ומרתיעה, בפרט כאשר העבירות נעשות לשם השגת "רווח", ובדרך זו יועבר המסר כי עבירות הסמים נעדרות תוחלת כלכלית (ע"פ 4378/20 מדינת ישראל נ' דרור, פסקה 13 (8.2.2021)).

בעניינו, המערער שכר דירה ובה גידל בתקופה ממושכת סם מסוכן מסוג "קנבוס", כדי להפיק רווח ותמורה כלכלית. לשם גידול הסם, המערער החזיק בדירה ציוד רב רלוונטי, ואף נטל וצרך חשמל במרמה. מעשים אלו משקפים תכנית עבריינית, ודורשים ענישה הולמת ומרתיעה.

נוכח האמור, אין מקום להתערב בעונש שבית המשפט המחוזי גזר על המערער. העונש הולם את חומרת מעשיו; עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע; ומתחשב כדבעי במכלול נסיבות העבירה ונסיבותיו האישיות. אשר על כן, אני סבור כי דין הערעור להידחות".

ח. בת"פ (ת"א) 73906-12-20 מדינת ישראל נ' קניובסקי (10/7/22), מפי כב' סג"נ בני שגיא (להלן: עניין קניובסקי), הורשע נאשם על יסוד הודייתו בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סמים מסוכנים, החזקת כלים ונטילת חשמל בגניבה; הנאשם הקים מעבדת סמים במחסן של דירה ששכר, צייד אותה בכלים הדרושים לתפעולה, ובמשך חודשיים גידל והחזיק בה 215 שתילים במשקל כולל של כ- 100 ק"ג נטו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 30 ל- 50 חודשי מאסר פועל, והשית על הנאשם - בן 24, אב לשלושה ילדים קטנים, אשר משפחתו נקלעה לקשיים כלכליים, עברו הפלילי אינו מכביד וזה לו מאסרו הראשון, ואשר החל בהליך טיפולי, אם כי נקבע שאין מדובר בהליך המצדיק סטייה ממתחם הענישה - 30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. יפים גם לעניינו דבריו של כב' הש' שגיא בבואו להידרש לקביעת מתחם הענישה במקרה הנ"ל, כדלהלן:

"אכן, כפי שהגישו כל אחד מהצדדים, ניתן למצוא פסיקה מחמירה ופסיקה מקלה. יחד עם זאת, המקרים אותם סקרת לעיל משקפים את הקו המרכזי הנוהג בפסיקה ואת עמדתו העדכנית של בית המשפט העליון בעבירות שעניינן הקמת מעבדות לגידול סמים בהיקפים ובכמויות בהם עסקינן".

ט. בת"פ (חי) 31735-12-21 מדינת ישראל נ' בלקישייב (31/10/22), מפי מותב זה, הורשע הנאשם על יסוד הודייתו בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים, ונטילת חשמל במרמה. הנאשם הקים ותפעל מעבדת סמים בדירה בה התגורר בשכירות, צייד את הדירה כנדרש נטל חשמל בשווי של 26,000 ₪, ובמשך כארבעה חודשים גידל בה 643 שתילים של סם קנבוס במשקל נטו כולל של 123.24 ק"ג. מתחם הענישה הועמד על טווח הנע בין 30 ל- 50 חודשי מאסר, אך בית המשפט סטה במידת מה מהמתחם משיקולי שיקום ועל מנת לעודדו להמשיך בהליך טיפולי בין כתלי הכלא; משכך נגזרו על הנאשם - בן 29, רווק, שעברו הפלילי ישן, אם כי ריצה עונש מאסר בפועל בעברו, החל בהליך טיפולי ראשוני, ושירות המבחן המליץ על דחיית גזר הדין בעניינו לשם המשך בחינת השתלבותו בהליך הטיפול - 25 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעורו של הנאשם לבית המשפט העליון טרם הוכרע, אך בקשה לעיכוב ביצוע נמחקה בהמלצת בית המשפט (ע"פ 7929/22 בלקישייב נ' מדינת ישראל, כב' הש' עמית).

24. הנה כי כן, קשת הענישה בעבירות הסמים שביצע הנאשם היא רחבה ותלויה בכל מקרה ונסיבותיו, ונגזרת, בין היתר, מהיקף העבירות שבוצעו, נסיבות ביצוען, לרבות חלקו של הנאשם בגידול הסם, סוג הסם, כמות הסם שנתפסה, ועוד.

לעניין אופן קביעתו של מתחם העונש ההולם וההבחנה בין מתחם הענישה לבין הענישה הנוהגת, המהווה רק אחד הפרמטרים לקביעת המתחם, ראו דבריה של כב' הש' ארבל בע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (5/6/13).

בנסיבות העניין שלפני, לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, ובהתחשב בחומרת העבירות שביצע הנאשם, נסיבות ביצוען המפורטות לעיל, לרבות כמות הסם הגדולה שנתפסה, הערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו ומידת הפגיעה בהם, כמתואר לעיל, וכן בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 25 ל-50 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

25. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

יחד עם זאת, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ובית המשפט ישקול גם שיקולים הנוגעים לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

א. לקולה אני רואה להתחשב בהודייתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, בטרם הוחל בשמיעת הראיות בתיק, ובחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

ב. כן ייזקפו לזכותו האחריות שנטל למעשיו והחרטה שהביע בגינם, אם כי בפני שירות המבחן ניסה הנאשם למזער את חומרת מעשיו, בטענה כי גידל את הסמים - כ- 120 שתילים וכן תפרכת וחלקי צמח קנבוס נוספים, במשקל נטו כולל של 113.42 ק"ג (!!!) למטרת שימוש עצמי בלבד, טענה שאין בה ממש, ומלמדת על מניפולטיביות של הנאשם, וכן על העדר לקיחת אחריות מלא. עם זאת, בסופו של יום הנאשם לא חזר בו מהודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן במלואן, ועמד עליה כאמור גם בישיבת הטיעונים לעונש.

ג. נסיבותיו האישיות של הנאשם מורכבות, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן בעניינו, מפי הסנגור, מפי אחי הנאשם והנאשם עצמו, כמפורט לעיל. עסקינן בנאשם בן 46, חי בנפרד מאשתו ואב לשלושה ילדים, אשר לדבריו השלים 8 שנות לימוד, עזב את הבית בגיל 16, ניהל אורח חיים שולי, שכלל גם שימוש בסמים, אך השלים שירות צבאי מלא, על אף שנכלא למשך חצי שנה עקב עריקות; בגיל 18 היה מעורב לדבריו בתאונת דרכים בה נהרג אחד מחבריו ונכח באירוע בו נדרסו שניים מחבריו על ידי רכבת. כן יילקחו בחשבון קשייו הרגשיים של הנאשם, בין היתר, בעקבות פטירת אמו שהייתה לו למשענת. הנאשם ניהל חיי לילה שכללו שימוש בסמים ואלכוהול, כאשר בבעלותו מספר מועדונים ופאבים. לאחר נישואיו הקים עסק לייבוא של משקאות אלכוהוליים, אך הסתבך בחובות כבדים, נקלע להליכי הוצאה לפועל, וביקש להכריז על עצמו פושט רגל.

דא עקא שטיעוני ההגנה, וגרסת הנאשם ואחיו כי החובות הכבדים נגרמו בעקבות משבר הקורונה, נסתרים במסמכים שהוגשו על ידי ההגנה, המלמדים כי תיקי הוצאה לפועל נפתח נגדו זמן רב לפני הקורונה. כאמור לעיל, מ"דו"ח תיקים לחייב מרכז" של לשכת הוצאה לפועל מיום 23/10/19, מלמד כי כבר באוקטובר 19', עמד חובו העדכני של הנאשם - בגין 33 תיקי הוצאה לפועל שהיו תלויים נגדו - על 1,413,310.72 ₪; מכאן ניתן להתרשם כי הנאשם אינו דק פורתא במידע שהוא מוסר לבית המשפט, למטרותיו, וגם עניין זה מלמד על רמת אמינותו, בלשון המעטה.

וידגש, כאמור גם לעיל, כי קשייו הכלכליים של הנאשם אינם יכולים לשמש הצדקה כלשהי לעבירות הסמים החמורות שביצע.

ד. לא נעלם מעיני מצבו הבריאותי של הנאשם, אשר אושפז למשך 3 ימים במהלך חודש ינואר 19' בשל בעיה קרדיולוגית על רקע שפעת בה חלה, וכי מאז הוא מטופל תרופתית; יחד עם זאת, מעיין במסמכים שהוגשו לבית המשפט עולה כי מצבו השתפר משמעותית, וכי הוחלט להימנע מטיפול בנוגדי קרישה או טיפול אנטי ארטמי, והוא נשלח עם המלצה להמשך מעקב וניטור קרדיולוג מטפל בקהילה. דבריו של הנאשם בפני קצינת המבחן כי היה מאושפז "מספר חודשים בטיפול נמרץ", לא נתמכו בראיה כלשהי.

ה. כמפורט בהרחבה לעיל, אין מדובר במי שעברו נקי, בלשון המעטה. הנאשם ביצע בעברו עבירת סמים חמורה - יצוא, יבוא, מסחר והספקה של סמים מסוכנים - וכן שיבוש מהלכי משפט, קשירת קשר לפשע ואיומים, כל אלה בין השנים 2007-2018. בגין שתי הרשעותיו הראשונות - בשנים '09 ו-'12, ריצה עונשי מאסר בעבודות שירות, כמפורט לעיל. אכן, שתי הרשעותיו הראשונות ישנות, אך לא ניתן שלא להתרשם כי לא זו בלבד שהנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו על ידי בתי המשפט השונים לשקם עצמו; עונשים אלו לא הרתיעוהו, והוא הרחיב פעילותו

לעבירות סמים חמורות שנועדו לספק לו רווח משמעותי, התנהלות המלמדת על תעוזתו ועל העדר מורא מפני החוק. לא למותר לציין כי משנשלח לקבלת חוות דעתו של הממונה בשנת 12' על ידי כב' הש' אביהו גופמן, קבע הממונה תחילה שהנאשם אינו מתאים לביצוע עבודות שירות, עקב תפקודו הלקוי בביצוע עבודות השירות בשנת 09' - 10', ואף נימק את עמדתו (ראו סעיף 10 לגזר דינו של הנאשם בת.פ. 4055-04-09 (9/7/12)).

ו. לקחתי בחשבון את תקופת מעצרו של הנאשם בתיק זה בין התאריכים 14/3/22 עד 23/3/22, וכן את העובדה כי מזה כתשעה חודשים הוא שוהה במעצר בית מלא בבית אביו עם חלונות אוורור; לא נעלם מעיני כי שליחתו למאסר, לראשונה בחייו, תכביד עליו, על בני משפחתו, על ילדיו ואף על אשתו בנפרד, וכן על אביו הזקן, החולה, שהנאשם, אשר התגורר עמו במסגרת מעצר הבית סייע לו וטיפל בו; עם זאת, לנאשם חמישה אחאים, ואין כל ראייה כי אין ביכולתם או בכוחם לדאוג לאביהם.

ז. בנסיבותיו של המקרה הנדון, לא מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם עונש שאינו כרוך במאסר בפועל, או להריגה משמעותית ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. כידוע, המלצת שירות המבחן כשמה כן היא - בגדר המלצה, ואינה מחייבת בשל מערך השיקולים השונה בין המערכות. נפסק לא אחת כי "...השירות רואה את עיקר מעייניו במיצוי של היבט מוגדר של הנתונים הנאספים לקראת ההכרעה השיפוטית, ובית המשפט הוא שיוצר את האיזון הנאות בין הנתונים השונים ומופקד על ראייתו של השלם להבדיל מן הקטע או המקוטע" (ע"פ 359,344/81 מדינת ישראל נ' סגל, פ"ד לה (4) 313,318, מפי כב' הנשיא שמגר; וכן ראו ע"פ 4387/07 אבו פנה נ' מ"י (25/9/07), מפי כב' הש' ארבל; בש"פ 7835/09 אגבאריה נ' מ"י (18/10/09), מפי כב' הש' חיות (כתוארה אז); ועוד).

אכן, הנאשם משולב מאז חודש אוגוסט ביחידה לטיפול בהתמכרויות, שיתף פעולה עם גורמי הטיפול, והביע מוטיבציה להשתקם. משכך, המליץ על המשך השתלבותו בטיפול לתקופה משמעותית. ואולם, מדובר בנאשם אשר העיד על עצמו כי הוא מכור לסמים מזה 30 שנה, מצוי בשלב ראשוני של הטיפול, וניכר כי ארוכה הדרך לשיקומו. לא זו אף זו, בניגוד לתיאור מחויבותו של הנאשם לתהליך השיקומי, ציינו גורמי הטיפול כי במהלך חודש אוקטובר 22' נעדר הנאשם מהמסגרת למשך מספר שבועות, לדבריו, לאור מחלה. בבית המשפט מסר כי נעדר פעם אחת בלבד, בניגוד לאמור בתסקיר. (ויש לזכור כי הנאשם החל במסגרת הטיפולית באוגוסט 22, נעדר למשך שבועות באוקטובר 22', והתסקיר הוגש לבית המשפט ב- 15/11/22).

יתירה מכן, לא ניתן שלא להתרשם כי בניגוד לאמור בתסקיר, הנאשם נטל אחריות חלקית למעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה בוויסות דחפיו, כי הוא בעל דפוסי התנהגות עברייניים וכי קיים סיכוי להישנות עבירות דומות בעתיד מצדו. בשים לב חומרת העבירות שביצע, העובדה כי אין זו הסתבכותו הראשונה עם החוק, כי ריצה בעברו עונשים מתונים שנועדו לסייע לו בשיקומו, והוא שב וביצע בתיק הנדון עבירות סמים במדרג חומרה גבוה, משהקים מעבדת סמים גידל כ- 120 שתילים וכן תפרחת וחלקי צמח קנבוס במשקל כולל של 113.42 ק"ג נטו, ומצא לנכון לטעון בפני קצינת המבחן כי גידלם לשימוש עצמי, איני רואה הצדקה לסטות מהמתחם משיקולי שיקום.

נוכח כל האמור לעיל, והעדר אמינותו של הנאשם, יש קושי להימנע מהרושם שהמוטיבציה שלו לשיתוף הפעולה עם

גורמי הטיפול נובעת מההליך הפלילי דנא ומחששו להישלח למאסר בפועל לתקופה משמעותית; ויודגש כי שליחתו של הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר נועדה לקבל נתונים אודותיו, ולא על מנת להתחיל תהליך גמילה שאותו לא החל בזמן אמת.

כך או כך, אין עניינו עונה על תנאיו של סעיף 40ד(א) לחוק העונשין - "... כי הנאשם השתקם או כי קיים סיכוי של ממש שישתקם", המצדיק סטייה מהמתחם משיקולי שיקום. טענת ההגנה בדבר קיומם של סיכוי שיקום מובהקים בעניינו של הנאשם, אינה עולה מהתסקיר בעניינו, נוכח השלב הטיפולי ההתחלתי בו הוא מצוי.

אם יחפוץ הנאשם לעבור הליך שיקומי, להיגמל מסמים ולשנות את אורחות חייו, פתוחה בפניו הדרך לעשות כן במסגרת הטיפולים המוצעים על ידי שב"ס.

אשר למצבו הבריאותי של הנאשם, הנאשם יוכל להמשיך ולקבל את הטיפול המתאים לבעיה הקרדיולוגית ממנה סובל במסגרת שירות בתי הסוהר.

ח. לסיכום, נוכח החומרה הגלומה בעבירות שביצע הנאשם, משיקולים של אינטרס ההגנה על הציבור, שלומו ובריאותו, וכן משיקולי גמול והרתעת היחיד והרבים, אין מקום לסטייה ממתחם הענישה ההולם את מעשיו של הנאשם. יחד עם זאת, נוכח מכלול השיקולים הנזקפים לזכותו של הנאשם שהחל בתהליך שיקום כמפורט לעיל, וכדי לעודד אותו לעבור הליך טיפולי בין כתלי הכלא, אני רואה לגזור את דינו ברף התחתון של מתחם הענישה אשר נקבע.

סוף דבר

26. נוכח כל המקובץ לעיל, אני רואה להטיל על הנאשם עונשים כדלהלן:

א. 25 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בין התאריכים 14/3/22 - 23/3/22.

ב. מאסר על תנאי למשך 18 חודשים, שהנאשם לא יישא בו זולת אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת סמים מסוג פשע, ויורשע בה בתוך תקופת התנאי או לאחריה.

מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, שהנאשם לא יישא בו אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות של נטילת חשמל ו/או שימוש והחזקת סמים לצריכה עצמית ו/או עבירת שיבוש מהלכי משפט, ויורשע בתוך תקופת התנאי או לאחריה.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 40 ימי מאסר תחתיו.

הקנס ישולם ב- 25 תשלומים שווים חודשיים ורצופים החל מיום 1/3/23 ובכל אחד לחודש שלאחריו. אם לא ישולם סכום כלשהו במועדו תעמוד יתרת הקנס כולה לפירעון מיד.

ד. בהעדר מידע לגבי חובו של הנאשם לחברת החשמל, איני רואה לפסוק לה פיצוי כספי.

27. נוכח ההסכמות אליה הגיעו הצדדים בעניין בקשת החילוט של המאשימה, כמפורט לעיל אני מורה כדלהלן:

א. חלף חילוטו של רכב מרצדס מ.ר. 90-217-68 (להלן: הרכב), יחולט לטובת קרן החילוט של האפוטרופוס הכללי סך של 10,000 ₪. סכום זה יועבר לטובת קרן החילוט מהפיקדון שהופקד בקופת בית המשפט לצורך שחרור זמני של הרכב בצ"א 7676-05-22.

ב. נוסף על כך אני מורה על חילוט של כל הרכוש המפורט בסעיף 2א לגזר הדין, ובסעיף 3 לכתב האישום המתוקן, למעט הרכב הנזכר בסעיף 27א. דלעיל.

28. בשולי הדברים ייאמר, מבלי לפגוע בנהלי שב"ס, כי אם יבקש הנאשם לעבור הליך טיפולי בבית הסוהר לצורך שיקומו, מומלץ כי שב"ס יבדוק אפשרות זו בנפש חפצה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום

ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"ג, 21 דצמבר 2022, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.